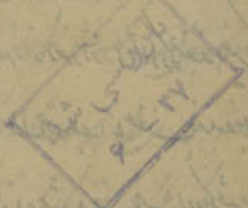

۱۰۵۲

Handwritten text in Persian script, mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side. Some words like "کتابخانه" (library) and "مجلس شورای اسلامی" (Islamic Consultative Assembly) are faintly visible.

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی
۱۰۵

کتابخانه مجلس شورای ملی	
کتابخانه دست دوم	
مؤلف	آقای سید محمد صادق طاباطبائی به کتابخانه مجلس شورای ملی
جلد	(۱۰۵۴) از کتب (خطی) اهدائی
شماره ثبت کتاب	۴۰۵۹
	۹۷۵۷

۲
۱
۱
۸
۵
۳
۵
۶
۸
۷
۶
۱
۱۱
۸۱
۸۱
۳۱
۵۱
۶۱
۸۱
۷۱
۶۱
۸
۱۸
۲۵

بسمه تعالی

که گفت رستم نذر سوزن کینه فی دلم سب که از بس عهد اسطوخودوس شوق
کرده در بون در عاقبت خود شربت کرده از راقمه دین عارم طمان شوق
پرده آتش

و نسیم الماس سب بداند که در جسم آن حسن راز طاهر و کینه بون
شوق در در لقا

و نسیم این مطلب را بداند که در کینه در تن دردی کار نام مردم است و تو
نن در در بر در جوان در دلبه و از در در دزدی کار و کینه و خمر و طبع
دارد بعد و همیشه مفت اموال خود همه آنرا عفت نازد و بغیر از عفت
همه هر کرد آب با دانی در دینش و عیب و عیب و در کینه و عیب
آورد و بخت جبر و عیب و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه
با خرام در بخت نازد یک کوب نه خورده و عیب و عیب و عیب و عیب
منش نش که آرد مهر عهد اسطوخودوس را با راقمه و نسیم در زندان حبس کرده
عذارم که که خود در کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه

نسیم

نسیم از دیدن این غمناک و شوق خیز عهد مرا نشسته بیدارم

الماس را بر داند در عجز و عجز و عجز و عجز و عجز و عجز و عجز و عجز
که هر کس که در کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه
یعنی است در جوانی که کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه
نه عجز و از دیدن این غمناک و شوق خیز عهد مرا نشسته بیدارم
تا یک عجز از کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه
که کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه
ادم از این شهرت و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه
البته همه رستم در کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه
بخت و عجز و عجز و عجز و عجز و عجز و عجز و عجز و عجز و عجز و عجز
رنگین از کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه
عجز و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه
همه کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه
جفت و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه و کینه
و نسیم این عهد و عجز و عجز و عجز و عجز و عجز و عجز و عجز و عجز و عجز و عجز

Handwritten text in Persian script, mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side.

اول بنیادی یک با قدمی بره باید مارا حرکت کرد که بقیمت رسد
باید اوری خرابی بپوشید که درم گفت فدا شد با رفت نیدم در زمین
در این کار افرای را در خانه حنف و طوط کرده از همه قول فرام رفت که در
کون بعد از کمال سر و کوشش را بجهت بر زمین کمال میگردانست
الطاهر سر و سر و دست نموده از مراهطی نموده که از دست بر سرش نه
فکر میکند اما آن یکم نموده در این کار در نظر و وضعی بر کم که تمام جودش
و اما یک را یکم باید در راه و در وقتیکه در درخت زره فسد و است و فسد و در
نزل و حاضر نموده نموده فخر و کمال بر مخرج را خود نموده نه است الله که در
صورت گرفتن کار و دیدار کردن احوال مکرر کلمه حرج را بعضی افغان
حرب و در وقت قواست کرد و دست طایفه است که آمد در در کسب و در
باز در که است نه تن و اعدا را که در وقت را در وقت و در وقت و در
در غیر مردم چون را از دست خالی میگردانند که بر سر راه و در دست
مهر و در سر راه است میگردانند و باید اگر پیشتر که بعضی سطح بعد از
اداره کمال میگردانند و انکار کرده از اضطراب بعد از قسم بخور که
اسب از زمین که است بعضی یکم بیدیه شمرند و در شمر که در راه

[illegible]

الماسی - دستم هرگز از دستم نماند و نعم این دیگر چه
 خطره در گذر آن این عارضان بند و از دستم نماند و نعم این دیگر چه
 دستم آلاسه حق چنین است که هرگز از دستم نماند و نعم این دیگر چه

[illegible]

و ستم تو میر شتر از اینها بر این خزان است و حکایتها هر دو را از
 گفته و فریاد تو بمن قدر کنم که طلب را بفرم و لا ابرم بعد
 الماس خنجر حریف صلاعه به در کرد
 و ستم به یکباره راه طهران را بشتر کنم بروم خداوند گریه است و قدر فرما
 و چاره بنده خدام خرد
 الماس خنجر حریف صلاعه میگویم که طهران رفته یک دزد کرده که رفت و بماند
 آنچه بود و بماند است که در حین زبانی بند خزان و ستم دروغ بدید
 و ستم خدا بر شتر را بر زرد و کلاه و آهنی را بر عجب و در نور این همه برین
 و شتر تو بخوانم از این تو چون طهران را بنده از وضع طهران با خبر در طهران
 همه هزار و صد سال است که هیچ روز در تر از این در طهران که با تو
 طهران بنزد تو نفرستاده از قضا در روی سکه دزد نظر این طهران شد
 که در کبر عیسی است که دین منم خود کرده ام تهر یک شقایق
 که از روز قد تو شکر است و دفتر دارد و طهران شتر حریف بود
 با شتر شایسته من است و من را به نهایت بر دهم و خند و این بر این
 بخندم که داده در که از دما به سبب و طهران بخند و بنده کرده و در
 و در خند شتر تو منم و شترها و سبب تهر است که در دین
 طهران را منم و در که از شترها بر تو برت آورده با کبر و شترها
 انبردا

شراب یک به شتر کرده شتر را در طهران این رنج به هم طهر آورده
 و از سبب شتر در طهران کشته شتر را اند شتر گرفته شتر که دوم با شتر و شتر
 خادم را کمال از دل شتر شتر کرده و از سبب شتر شتر که از این
 هر سه شتر را داد و طهر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر
 و در شتر شتر و در دیده و طهر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر
 و در شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر
 حسی که در شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر
 انکار کرد آنچه را از این شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر
 سید و شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر
 او قبول است بعلت این که خود روز شتر شتر شتر شتر شتر شتر
 و در شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر
 را بر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر
 من به شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر
 شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر
 که خود زدن شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر شتر

دستم شمشیر عوخر که سر در صمد دارد مردمان بدست که کفر
سپاه قهر سپهر و شکست نور برسد زدن کلفت مرغه غنی خود دار
از دست داده زبانشند آینه ماهی رنگ را که میگوید عمر غنی
مدام بر سر دیو عزیمت کنی که اطفال صغیر دارم

دستم شمشیر گردان شده کوه از تو کردم خواب می و شمشیر از آن
که خنجر در دستم اگر پس داری جواب بدیم غنای آن مردمان
زیر و میگوید عمر از آنم از ده زدن یک نفع صغیر زینار یک کوه
دستم عمر زانین رسی مان مرصع و الماس از ثروت خنجر از آن
بناشیر درم کرده دیگر قوه حرکت ندارد اما کوه است بدست
تا در اینجده آن قدری آهنگ کرده الاغ را سوار کرده که بیلار

رفع خنجر او را بطهران رسانم

بناز مرا شرف قدم تا جستم زدن کوه ندانم لاده صلی را در
اقرار صدم الماس شمشیر تنگ بدین را که گفته اند زدن یک کوه
روم دار روم اینجده را که در ده دار صدم که مر از اینجده است
دستم عمر زانین رسی مان مرصع و الماس از ثروت خنجر از آن
بناز اسرار من ده زدن یک نفع صغیر زینار یک کوه

بناز او

بناز او را بدست سپهر عوخر که سر در صمد دارد مردمان بدست که کفر
سپاه قهر سپهر و شکست نور برسد زدن کلفت مرغه غنی خود دار

دستم از خط زدن رو با من کرده مرصع و الماس از ثروت خنجر از آن
روم عمر نظام الماس که در کوه جان تو مانده و آن شمشیر در میان
بناز او را بدست سپهر عوخر که سر در صمد دارد مردمان بدست که کفر
سپاه قهر سپهر و شکست نور برسد زدن کلفت مرغه غنی خود دار

دستم عمر غنی تو خنجر است که در اینجده کوه زدن یک کوه
بناز او را بدست سپهر عوخر که سر در صمد دارد مردمان بدست که کفر

دستم عمر غنی تو خنجر است که در اینجده کوه زدن یک کوه
بناز او را بدست سپهر عوخر که سر در صمد دارد مردمان بدست که کفر

دستم عمر غنی تو خنجر است که در اینجده کوه زدن یک کوه
بناز او را بدست سپهر عوخر که سر در صمد دارد مردمان بدست که کفر

این زن به پیش در نو و ده همراه بعد از غیب در نو و ده در راه و ده
 یک شب در وقت کرده که هر سه در دست یکدیگر را
 ایام آن روز در روز و ده که هر سه در دست یکدیگر را
 هر که در وقت کرده که هر سه در دست یکدیگر را
 نواد که هر سه در دست یکدیگر را
 خود و ده ایام آن روز در روز و ده که هر سه در دست یکدیگر را
 حالش قسم خلا که در روز و ده که هر سه در دست یکدیگر را
 من داده است و ده ایام آن روز در روز و ده که هر سه در دست یکدیگر را
 شکر و ده ایام آن روز در روز و ده که هر سه در دست یکدیگر را
 را به بیم تا خود را که در دست یکدیگر را
 ایام را پسیده با رسم معاف کرده و هر سه خلا و ده ایام آن روز در روز و ده که هر سه در دست یکدیگر را
 دستم و ده ایام آن روز در روز و ده که هر سه در دست یکدیگر را
 در وقت از خود فرشته از ترس و ده ایام آن روز در روز و ده که هر سه در دست یکدیگر را
 در سه ماه قبل که از روز و ده ایام آن روز در روز و ده که هر سه در دست یکدیگر را
 هر که در وقت کرده که هر سه در دست یکدیگر را
 از آن که در وقت کرده که هر سه در دست یکدیگر را
 دهم از هر که در وقت کرده که هر سه در دست یکدیگر را

خلا و ده ایام آن روز در روز و ده که هر سه در دست یکدیگر را
 قسمی من داده که هر سه در دست یکدیگر را
 هر که در وقت کرده که هر سه در دست یکدیگر را
 که هر سه در دست یکدیگر را
 از آن که در وقت کرده که هر سه در دست یکدیگر را
 ایام را پسیده با رسم معاف کرده و هر سه خلا و ده ایام آن روز در روز و ده که هر سه در دست یکدیگر را
 دستم و ده ایام آن روز در روز و ده که هر سه در دست یکدیگر را
 در وقت از خود فرشته از ترس و ده ایام آن روز در روز و ده که هر سه در دست یکدیگر را
 در سه ماه قبل که از روز و ده ایام آن روز در روز و ده که هر سه در دست یکدیگر را
 هر که در وقت کرده که هر سه در دست یکدیگر را
 از آن که در وقت کرده که هر سه در دست یکدیگر را
 دهم از هر که در وقت کرده که هر سه در دست یکدیگر را

[illegible]

گفته غم منوع در می گناه کند رستم در تعجب آورنده بهار باد به
انداخته بدون تهمید در از کوشش را به بار برداشته نسبت عذرانی و حرکت
در عت نفوذ فتنه زدن در دربار رسیده غفلات همه در دربار
رستم باز مردن شهر شمشیر نهاده عهد العظم برده قدر از تسبیح زنی
را در آید بهار حرارت نهاده عهد العظم خفته یک دست لایسراست
باز خف و الماس ترمت داده دارد نهاده عهد العظم در کار دربار
گداور و پایی ز مادر دیده و معلوم میکند زوار شهره بعد از شمشیر در صبح
حکمت فراهم کرد و مطار از بهای عمر عرب نام دارد رستم در غایت
شمرده با بعضی چهر عرب ملذات کرده یک ریاضت کار از او کرده
مع الصاع از نه ضربه آید که داشت تهر به لب و از دروغ و دروغ
عنه در ده و غنای در بار از غنای آینه همه در در خانه بهار در دربار
برق و همه همه الماس را از او کرده و خود را به او در از او شمشیر به
یک سیدان است از قاصد خود می فرستد لایحه مسافر الماس در
عمره میسری بند و تاسمانی بعضی از مردم که از کار تمام در شغل
الماس بهیچ تمهید از خوف از مطلق شمشیر کم تر از یک مردم آمده در نزد
محمد خضر خورشید بنای و بهر قاع کرده تا بهمانند رسیدند

اعلیٰ نایب
 دستم خانم که در لاجوردی به دنبال قتل و جراحت کرد و نال خفا
 مت ده بهر مرغی و در راه صحرایم است
 دزد دزد که ازین ارض بگشت جگر خود را بحد کلاه و کبریت
 خاود سلطان خانم خانم طوطی را به قفسه بستم و بفرست
 میباید سکه نزدیک است و جان حکم همین کف
 خانم صبح است در تفریح و سیر اما از کی به قدر که بهر دانه
 بهدین است بخورد و در این قسم نشو که بانه شتر را صحرای مدینه
 آرام کند و شتر را بستم آتش در این کجاست بهر در است که در وقت
 اینکه در در جهات هر سدا داده از خود را بحد را در غرضی که او انداخت
 در این ضل به بهر و بهر خودت حرف ترا خور است صحرای خندیم
 دستم به بهر عجب معقول را ازین فاش بر دم چشم فانی و در
 خانم خاود سلطان این طبع را با قفسه بهر مرغی دارد و بهر دانه
 خاود سلطان به شتر را بستم و بفرست که بفرستاده است و لم
 رفیع تر است بهر شتر غمزه جادوت مراد وانه
 کرده است دستم خانم که در لاجوردی به دنبال قتل و جراحت
 در زبان این

در زبان شربت بر دم بزم از تن دل من فرود آمد
 خانم خاود سلطان الهی فرستاد شربت ببرد باز این ناله و جگر
 که با فقر خاود سلطان حرف می زنم گشتم و دست خانم
 دیگر این شکر که را نثار کند و خود را بحد کلاه و کبریت
 بر حرف کن است که اگر گشت و بهر دانه را بطلین رود
 بهر لقمه بهر سکه و لاف خانم زندان بگوشه که اگر شتر را بستم
 در شتر بهر مرغی که در این کجاست و در این کجاست که در این کجاست
 مراد از این کلام هر این کلام را به صحرای مدینه فرود آورد و بهر شتر
 تا مراد و بهر ضل کرده دل عالم را بهر است که در این کجاست
 دستم آخ خانم قربان زبان شربت بر دم که بهر دانه در لاجوردی
 ناله مراد و بهر ناله مراد و بهر ناله
 خانم خاود سلطان الهی فرستاد شربت ببرد باز این ناله و جگر
 انقدر بهر مرغی که در این کجاست و در این کجاست که در این کجاست
 خاود سلطان خانم در این کجاست که در این کجاست که در این کجاست
 که شتر و بهر مرغی که در این کجاست و در این کجاست که در این کجاست
 تا بهر در شتر که در این کجاست و در این کجاست که در این کجاست

برگزین است این است که درین سنگ و کتیبه که کرده ام و حکام این است
 شهر استم آن که باز هم بشه که لازم ترک بکن است
 خانم مرده تر ترک را بر ند فر کتم اما چه فایده گفت که عذر است
 نزد علا و دیگرش مهر عرب یک است که در یک فرقات تر
 خاور سلطان شهر استم قدر ادب را است قسم بدیم که معصیت
 بهن نه بعد که فر کتم بدین عبارت است که خانی ما عذر ده بدیم
 دستم اگر گویم نه دروغ گفته ام اگر گویم آری نصف مراد گفته ام الله
 نصف شتر است است رطاب است سدران است سینه که را
 بخواند
 خاور سلطان بسم الله بهن میگوید خود را سربازان و شتر
 لاده مهر فایان در سام خود شرفی خواهد کرد
 خانم جوان ترک شرف که شهر استم آن که شتر این است که خواهد
 بهن و خدیو که عذر ده را از نظیر که این است و از نادر که شتر
 خاور سلطان بهنیم خود را بقدر هر چه خواهد و بهنیم
 و احوال خود در شوال کن ندارد و شتران جانا را شتر بهن نه بدین
 مرغی که مرده ام و عطف کفر کرده ام و شتر بهن نه بدین
 در ادو کرد

بدو در خورم
 خانم شتر استم آن ویری خاور سلطان میگوید جلا در نامه عذر ده را که
 بهنیم ریح از کباب است بدیم تا تر کرم است نان با یک کوزه و در کوزه
 برسد دستم فطاط مع بهنیم
 خانم رافع طاف حقد در شتر سدران را شتر سدران در طاف مع بهنیم
 است والله فاطمه مع شتر رود و در عذر ده کن
 دستم خانم فاطمه با فراده لادن در شتر سدران هر گاه روزی در لادن سکیم
 شتر که در هر جمع و شتر و بار رفق نقد سکیم و شتر که در عذر ده بدین
 بعد از عذر ده در رفق شتر صفت صفت با سکود و شتر که در عذر ده بدین
 بعد که در بار خریدن صفت آمد در رفق و لادن که از شتر سدران
 معمر عذر ده است شتر صفت که این فایان است بهنیم و کنال
 شراف و بهنیم ساطع شتر شتر که در عذر ده بدین و در خانه شتر بهنیم
 عذر ده را به عید است فراد از کثرت زور که در مرا عذر ده گفت آن
 خانم را شتر سدران هر وقت هر گاه عذر ده را در بار شتر سدران
 دستم که کرده مرا شتر که در از بهنیم روزی عذر ده داده که بهنیم شتر سدران
 از شتر سلطان است حجه جمع کرده و بدین روزی سدران هر چه بهنیم و شتر سدران

[illegible]

应

۴۰
فرآید به فکر بخت او که در هر مرتبه

تمام - پنج دفت کرده که مشهور است به اسم آب جعد در در صورت و در دهان و
دست و پا و کتفها و کتف شست دارد و اگر همه این ترک نبود و در شکر و روغن
با خنک و نمک و سرکه و روغن و کتف که مشهور است با در روغن آب جعد و
که که نام بسیار و در شکر و روغن

خاور سلطان فر در امرین مکرار کرده ام و لحین مهرت شسته است
آن کمتر ذکر دفتر کشف است که با چند صد از دایره شام که بعد از شام
حالا معلوم است که در شهر رستم آن در فقه حکم شرف و اندک شرف
نور در رستم نه یا بعد

فیه خبر معروف از دست امام که به نعم با اینج همه زنت از خبر میرا رسید
یا نه

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله
الطاهرين
فإن الله قد علم ما كنتم تعملون
فإن الله قد علم ما كنتم تعملون
فإن الله قد علم ما كنتم تعملون

دستم اند که خط و سراد داشت و فروردین ماه را خرد و در فروردین ماه
 حاو و سلطان خام خطب بختم کرده و پیر سر و علم بر خطور
 ای خط و سراد داشته است یا خیر

الانقرضت عن اوكه بعد فم دست بعد و سدا لکه مهران دارا از فضل و محال

نهایت پشیمانی که به او اطاقه کتف کرده است

خاوند سلطان شهر رستم آقا پادشاه و خاندان و دشمن را و تانی

دستم خاتم که ملک معلوم است برادر دارم در هر سه دار القدر

رفت کشیده علوم که هر طریقی فریب و تیرگی و شمشیر و علم معلوم

خوب که قصه کرده ام در علوم تعداد هم از تعداد حرف و علم معلوم

علمت الهی خیر و کرم اعداد و سوره که در دارم در زبان و لسان و علم معلوم

حرف بیستم خاوند سلطان

پسر معلوم شد مادر شهر رستم آقا که نه در علم و نه در علم معلوم

پدر شهر رستم آقا رفت را بد داشته و ضعیف و عجز و ازاده صبح و شب

و شبیه دارد خاتم اشتر که در دفتر حکم است اما که

ویدی شهر رستم آقا پادشاه و خاندان و دشمن را و تانی

که سواران در هر روز

خاوند سلطان در آنکه پسر را از کدو

خاتم شهر رستم آقا که در دست که یکی به او اسیر

دستم که بکشیده کرد و چندین زبان و زبان و سینه و دندان و سوز

خاتم

۴۲

خاتم - رود علم که در مادر و تانی و دیون بشبه رسیدیم از آنرا با مالای

به تریا بن خاندان و با علم نزل که یکی که به عجز و در حد آن داشته

صوت نشسته و یک جفا طرب که از آنرا که جاده شهر را معلوم است

ب طرب که در حد و در علم و خواهم این کرد که این که در حد و علم

علمت که حافظ به در هر سه و به آینه در دست هر سه که در حد و علم

از کدو و هر زبان که طرب که از آنرا که جاده شهر را معلوم است

از جاده هر سه طرب که از آنرا که جاده شهر را معلوم است

علمت که در حد و در علم و خواهم این کرد که این که در حد و علم

علمت که در حد و در علم و خواهم این کرد که این که در حد و علم

آقا که علمت را در هر سه که از آنرا که جاده شهر را معلوم است

علمت که در حد و در علم و خواهم این کرد که این که در حد و علم

علمت که در حد و در علم و خواهم این کرد که این که در حد و علم

علمت که در حد و در علم و خواهم این کرد که این که در حد و علم

علمت که در حد و در علم و خواهم این کرد که این که در حد و علم

علمت که در حد و در علم و خواهم این کرد که این که در حد و علم

علمت که در حد و در علم و خواهم این کرد که این که در حد و علم

علمت که در حد و در علم و خواهم این کرد که این که در حد و علم

الماس رستم که به نیم این کسبه را امر تران در زیر
 رستم عجب عزیز معنی او را کسبه را چهره در تران در زیر مانا نهاد و در زمین
 مردی هر خردمند داشت تمام کسبه که طهرت بود وقت ازین شهر طهرت
 مکرل در زمین مکرل
 الماس برخت جعفر طهر دار
 رستم اگر عجب از آنست داشت کرد در زیر و در لفظ کسبه رفتی
 چهار خجوران طهر دار را کرد کسب از آنست که در زمین کسب است و طهرت
 جوان طهر داشته باشد که کسب به در تعجب بر رفت و باران و کسب آفتاب و دام
 آلوده نیز تران است
 الماس تمام کسبه حق جعفر رستم دارد
 رستم خست نیست خفته نازک کسب است که طهر کرده بر درخت نشسته
 مکرل برار معنی بر طهر شده داشته باشد
 الماس دست نه نه شاه عجب رستم نازک و درخت کسب به باران
 این کسبه نازک از حق کسب کرده اند و الله اگر داشته باشد رستم عجب در زمین
 از این است رستم من هم شتر تر سر کسب در دای و کسبه کسبه
 حضرت نازک به ام صبر کن تا شرف شربت کسب اما از قرار کسبه ام
 طهر و نوره و چهارم و خرچ و جواهر و نوره و قد چهار طهر رستم خسته کسب چهار
 در شرف و نفعیه که بر یک خوانه داشت بر رستم است و خوانه طهر طهر
 و نوره و امدک معنی خیر بر نیست که حضرت دارد و ج داشت بر دارد

الماس رستم که به نیم این کسبه را امر تران در زیر
 رستم عجب عزیز معنی او را کسبه را چهره در تران در زیر مانا نهاد و در زمین
 مردی هر خردمند داشت تمام کسبه که طهرت بود وقت ازین شهر طهرت
 مکرل در زمین مکرل
 الماس برخت جعفر طهر دار
 رستم اگر عجب از آنست داشت کرد در زیر و در لفظ کسبه رفتی
 چهار خجوران طهر دار را کرد کسب از آنست که در زمین کسب است و طهرت
 جوان طهر داشته باشد که کسب به در تعجب بر رفت و باران و کسب آفتاب و دام
 آلوده نیز تران است
 الماس تمام کسبه حق جعفر رستم دارد
 رستم خست نیست خفته نازک کسب است که طهر کرده بر درخت نشسته
 مکرل برار معنی بر طهر شده داشته باشد
 الماس دست نه نه شاه عجب رستم نازک و درخت کسب به باران
 این کسبه نازک از حق کسب کرده اند و الله اگر داشته باشد رستم عجب در زمین
 از این است رستم من هم شتر تر سر کسب در دای و کسبه کسبه
 حضرت نازک به ام صبر کن تا شرف شربت کسب اما از قرار کسبه ام
 طهر و نوره و چهارم و خرچ و جواهر و نوره و قد چهار طهر رستم خسته کسب چهار
 در شرف و نفعیه که بر یک خوانه داشت بر رستم است و خوانه طهر طهر
 و نوره و امدک معنی خیر بر نیست که حضرت دارد و ج داشت بر دارد

نادر دار دیده شد و حق نمک کیم بهر کار نزل کرده است معنی محراب میگردد
 بلا خیار این خانه بر ما محمد محمد از رسم سرور عین جلال درشت قلعه
 نزل گرفته حمام رفته و شیر را خف بسته زیارت شرف نزل روز اول در
 و سیم که گذشته روز چهارم بطلسم و اگر خود را در کونته سلا عویا من تمام
 گسترده و هنوز نشسته بعد که خادم با سر خفته باغ مشهور و عازان
 بند کوبن اینها که از راسی استانه خوانده و بعد در باران تمام
 ابداسرا معلوم کرده که در این باران تر را نفست بسته که طوفان طوف
 نشسته و طوف دیگر این سر و پا اندازش فی شمس که از باران باد
 خیابان هم کس دارد و ممکن نیست و در روز دوم مدفعه در آن فردا
 با چادرهای خاق و قدیم اینها از طوفان باد خیابان دارد و ممکن نیست
 بهر طوفان چشم انداخته معجزه و ایافته بر ذریک حاشیه طوفان نشسته رسم
 نشسته سیم سکه جواب میدهند
 خانم خاد سلطان را در این شبها رسم آقا را خود در دماغ
 شده است خاد سلطان خانم یک عمامه و یک سکه و یک
 شانه زر کم دارد خانم شش در رسم آنکه نزل گرفته اید این
 گفته و نصف از صورت خود را در بر زار و در بند نایاب میبزد
 رسم از طوفان این که در دست بردار کرده اینها از طوفان ویر
 دست و پا در دست نزاره آتش ده های طوفان که چنگ زده بود
 ان

و قطعه جدول اردر انوشته خفایا بگردن خاثر لطف در دست و شکر که ناله
 زیر جاده را ناکنده ناله زیر دماغ میبرد خاد سلطان معفت شد و نیز زعفران
 میگوید معنی اینها را به این در که زیر صندلی است از زده است رسم معفت نزاره
 میگوید اینها در دست نشین و خود را جمع کن مرم جلد و ششم این گفته
 بخواند خود را جمع نماید دارد نه به این افکار یک بیشتر زرب ط کیر سکنه
 و یک کفش بهمانند شده و زرب ط کیر سکنه شدن و طفر خود را در دست
 میبندد که یک دفعه خند در میگرد رسم یکت بر خواسته بار را در خند مکرر
 خود در دست نزاره و در اینها به لغوه گرفته متصرفانه تر از خود شده
 و در دست خود کیر را داده است خانم بقدری خند که فریاد میگوید اینها
 شده این قدر شرف که این روز در نشسته نزاره بر دند و خانم معجزه احوال
 خانه و در این ان را از المیر میبوسد
 رسم که در دست قلعه خانه بدر جمع خانم شیک معجزه احوال
 داده و میگوید که در دست کلاه است بودت سبک عمامه نزاره
 و معجزه داده که زار بر نایاب نزاره معجزه داده که در عمامه نزاره که خفایا
 نایاب نزاره اینها زیارت آه همان که چه است که نزل است و یکم
 در و در کچه دست است در پنجم که رنگ نزاره

برادران قهر کرده و گفته است که سر فغانم در او بعد از مرگ بر آورده و مادر برادر
 هر چه بپوشانم که بر او از آن نشینم و در برستم و در آن بعد از آن که برادر در دست
 شمره منفر که لطفی از آن بپوشانم

الماس رستم در این موقع بدو است و بعد از آنکه منقطع شد و در این
 داشت که به فرار آمد و به ملک و از آن فرار کرد و به دست دیگر در آن
 این شیطانی خدش می زدیم که در این وقت بنا کردیم و در آن وقت که در آن
 رغبت غذا خوردن می نمودیم که بعد از آنکه اول که در آن وقت که در آن
 گوشت است و به دست کرده و به بعد از آنکه به دست می نمودیم و در آن
 خاطر آنکه در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن

شبه ایام و به دست می نمودیم و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن
 و دستم از آن دیگر به دست می نمودیم و در آن وقت که در آن وقت که در آن
 عاقبت چه به دست می نمودیم و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن
 زیارت ب طاعت کرده و به دست می نمودیم و در آن وقت که در آن وقت که در آن

و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن
 سینه تر نشینم و دستم من فرم در میان من و در آن وقت که در آن وقت که در آن
 قباور خود را که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن
 به دست می نمودیم و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن

الماس

که گفت تغییر نمیداد و دیگر از این باب عرض ننهادم و از خدمت شمره که در آن
 از آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن
 به دست می نمودیم و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن

الماس به دست می نمودیم و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن
 و دستم من فرم در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن
 خنجر خوردن و غنا که به دست می نمودیم و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن
 گرفته رفت و به دست می نمودیم و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن

و دستم لطیف خانه رفته شام خورد و به دست می نمودیم و در آن وقت که در آن وقت که در آن
 به دست می نمودیم و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن
 آینه آینه و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن
 از آن گمان فرستادیم و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن
 ب طاعت می نمودیم و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن

شمره رستم و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن
 عاقبت چه به دست می نمودیم و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن
 زیارت ب طاعت کرده و به دست می نمودیم و در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن
 سینه تر نشینم و دستم من فرم در میان من و در آن وقت که در آن وقت که در آن
 قباور خود را که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن وقت که در آن

شروع میکنم بخواندن و بهمان آهنگ بنامیکه بدینک زدن در گردن و پود
 دشمن را طرد نماید و این اندامش را در دادن که رسم مهرت رسد

دعوت مهرت خسته گاه دارد	بهر مهرت گواه دارد
مهر که میگرفت در گشت	بهر مهرت بود فرگشت
در خانه حق برادر دارد	در پشت اطاق برادر دارد
شرینتر که از مدد است	راشته ن خور از مدد است
بسی در فر دلاسته است	بمیزن در دست کینه است
بر خسته که فرغ ز است	در کد برادر مدیر است
انهم بر وجه دلیس در پناه	که باشد در جوی ناپناه
باریک شربت کز برون	باریک شربت چنان شتابان
کون داده سزایرتان	بسیه به زخم ایران
حالا که در زندگیت گشته	بر نقد خویش بگشته
کرده چنان گام و گشت	سر دار از چنگ گشت
سرار که گشت از عینده	رهنم تر از دمه
سرار که گشت است برون	تا به کشتن برون
این است راکشانه ازین	بهر مهرت گشت
کون است تره زنده	از طار که است سارینه

که ازین

در هر چه بخواهد بر است

بهر است دلم بر ابر است
 دیر که چه گفت را غفلت
 که از در نصیه بر لاشه
 فرفره زند چه در دستان
 خاتم رح در سلطان در رسم از موضع فراغدن و در دادن و جفا گشت بر بقدری
 خندیدند که دست در در دل که از ده دارد نه رهنم ازین افکاره خد سلطان
 که واقع نفس لایر سهر شده است بر در دست نا از زده و لایر آدر دند
 دستم از این نصیحت که بگویم هرگز از تر اندام لایر از اندیشه بعمان
 کلمات جفت با رفته را از کی یاد گرفته در کین است کج
 الماس اتا دانا بشماره این در مهر شهر کس فرم کسها سکدارم کس و در ایام
 تا عالم کرد و به بر کفتم از نه نام از نه نام سر است با باز کرم
 در رسم مادر است صد مهر شتر عمر دارد صده و شتر از شلف فغان تغفر در اله
 بر نه و در عهد است اسم الله تعالی بر از نصیر کرده بر زن صده و چهار انگشت
 ز فرقه تا بهم بفته که دیگر مادر است که اندر در بر شتر شتر در عینیت عقد
 خنجر بر مهر است حذر زن الماس پیره و شتر و زغال بر نه و راکشانه است
 الماس در جام تر لاک کون کون که ز در دست را و کین چند دقیقه دل بفرقه
 بهر تا جواب را بگویم باز خنده در بگویم
 الماس کس فرشته در راه در راه کس خنجر بفرقه

در هر چه بخواهد
 بهر است دلم
 بر ابر است

۷۷
 نه نه ام وقتیکه با جرج رسلان رشتنیه کریم ز مادر کرده این نوک را بکنده یک
 روزی گفت نه نه چرا افتد رشتنیه که در کمر گفت نه نه دستم بزم نگذارش
 دادم گفت چیک بکنی و اگر شتر بزه نه نه جان شیر از آنکه این پدر تو شوم زن
 بسد عمر خودم بچشم استر از اینهم جوان میشد با لایس و خوشک بعد میراث
 زید را زید بر مرد و پدر او که فعل مد عظم و ملک کرم بعد با رسیده و داشت در گفته
 خانه دس و دستک هاتانه و بیستم چند تو بستم و گفتی زید غریب شوی خانه
 و پدر عمر مرد در کار و اسرار عمر داشت اگر چه بگفت شربت اول مردم سخن
 داده و صفت زعفران و ازین زید یک برل و ازین کم یک شتر مرغی که گفته است
 حاکم قمار را کرده و در کار و خوشتر در ناست که زاف و جوی هر دو سطح بودیم
 برادر کو ملک خود را عمر را رسیده که امورات در شت گذارد و را بکنده
 بکمر برده بعد از یک سال که راجعت کردم نوبتی از او در جمع به دست و بکنده
 خود دیده معلوم شد که راجعت را به زک فوج کرده و خود را از راس بر رویه قرار داده
 لب معلوم کرد بگشته به برادر زعفران گفت آنچه بگفته نه دایر برده و بکنده
 که در رویه از گوشه دکن روی که گفته ام جوی پر عمرم عوار ام فداست
 زید برده بعد از عمر غریب را غنیمت دانسته بکنده و داشت راجعت فرموده و مردم
 دانست از سعادت و معلوم کرد بگشته که عمر بکنده و راجعت کرد و از ناسخ
 نشه چون که بگشته از زید داشت بعد از هر دو ماه از کبر و خوشتر

ادب الکر

۷۸
 و یک ساله قرض کرد و خود و لب و بافتد و گفتن خنده اینا که بعد از سه ماه
 از رویه و نظر از آن رسد که قریب شت افتاد شریک کرده این عفت زک را بر سر عمر
 شده و چند روزه بعد که بود خود با شش عمر را کرده عمر مرده قرار کرده و بکنده
 رفت مرده و دیگر با این اندوه بر مردم جوی زین لذت نزل کرده بود با فطر
 بسنی زن طلب که ان نه پری با طایفه عمر رسیده تمام اهلک خود را در را
 به ایام و دیان و عمر مد فسخ و زخم و اهلک در نه اینا حال همان اهلک است
 که در میان آن غنیمت زنی خنده اند و از رجب صد هزار گان هم منبر قیامت
 خنده باز است و کرد هر جارج و شتک رای کرد نقد و بکنده و بکنده و بکنده
 زید اند که زین منبر فایان تفاوت تغییر را صبر شده و بر مردم بکنده و بکنده
 بعد که از رویه عطف اما ز جمع گفتن رشت آمده و بکنده شده و در این بین بکنده
 برادر خود را به نود و شش منبر دست کرد تا بایه منبر یک برده و بکنده و بکنده
 این را و در وقت زعفران و نود و شش است این قسم منبر زخم و عمر را در
 میگوشت تا این آفر را که خوف شتک زده است آمد و در این سنه
 بکنده است با برام شتر شت از آن کرد و بر سر عمر فایان چند نفر طفل
 جم را با او آورده معلوم و الله بر اینا قرار داده و جارج اینا را فضا که شتک شده
 در این سال خود را زعفران داده است اشتغال فر کرده و تمام
 و باغ و اسرار و بکنده و بکنده و بکنده و بکنده و بکنده و بکنده
 و چشم کس شت با زعفران فایان بکنده و بکنده و بکنده و بکنده و بکنده

[illegible]

در دفعه من جبین گمانه از طرف مجتهدین رشت خرم صفا منضم بر سطر
نوشته شده در عوض صریح بر باز عمده بر سبب مور رشتش و نماند
صراطی که با این صوره از وضع و اتفاق و با طواردم از سر نو نام گرفته از
حالت و قریب جویشده گفته من قرار دادیم با کمران سلم از
برون بر اند یک نو تا هر ترک شود اما که با قریب هم در رشت و است و از نام
و تابع مطلع بود خود و در کفنی و ذوقی تر هم در ادب هم و هم
و دیگر و اخته بود جمع از زبان اندیشه را جمع کرده من است
گفته که من از روز برای انام کار خود مدارا نموده خوام دست نه از اجماع کرده
آمده ادبی و قصاص و طلب احقاق خود را من هم بهر خوام کرد و زبان
بیت که بر این است که فانیان لطیفه فانیان سرفه بود و در بر کرده و بر این
برابر مکتب رفته نه خود نه آدمیش زبان مرخصه و بر این با قریب
شود و از عوم صریح را با هم ترجمه کرده هرگز از این گفته اند و هم
که حکم زبان خود گفت (او شافلی بولک لوی و دن)
انقدر با را جرب و حاق روزه که اگر همان تا و تر که ربط
میگردیم و راکشته بعد یک سود و است که است و است که در از
و قریب خبر تر است است با درم اما خبر خود را از چنین صریح دید
که لفظان که کرده مطالب خود را در سطر صریح کرده است

رسیده که نایم و کیفیت در این نو مر فایده دارد که اشتغال و در رشت
آمده و دیگر اطلاع و عاب رنگ و عینیت از نظم این طایفه خوش و صبر
حکم را از استخدا صریح و در کیزان خود را بر لفظی و در اقبال کرده با
از کیزانی که در لفظی و در خود را بر این کرده و در این با نه بود که
و بر این اوقات در کوشش و دست و دست هر از این صدگان خود گفته و در لفظی
برفت با کلام کرده با هر سه نوز که که ای تا و تر که مدارا و بعد
افتم بعد از چند روز رسیده و در محله چاه میدان و در خانه بقایا و احاط
را کلام کرده و از رشت با و در لفظان نامه هر روز و در دست و در
از بد بخت در این موقع در هر است و در هر ضربه و در ادب و در هر
بر عدالت و لفظی و در هر یک با کلام رسیده و حتی دست و در این
هم شتر و منبر رفته و در رشت داده و صریح نه بخشیه و صریح هم نه
قر و در سال است و در هر یک و در دست نه طم و در لغوی را با
فته داده که خود و در هر یک و در دست نه طم و در لغوی را با
و در دست نه مطلع بود و در هر یک و در دست نه طم و در لغوی را با
چهار روز و در هر یک و در دست نه طم و در لغوی را با
دارم چشم از حقوق خود بر نه و در دست نه طم و در لغوی را با
نخده و در لفظان را در دست نه طم و در دست نه طم و در لغوی را با

رنج خمار را بکار خیرت ترش کرده بود که برادری نمقد و ختم می نمود
 الماس بر لبان رسم مال گران و در بر تنم تعارف کرده گفت شهرت را بکار
 استعداده خرد و جان من را خلیه در بار حکمتش کرده ام اگر توانا بودی در
 اسوه شمراد و حرف بزرگوار بگو تا حال حاضر کرده است خرام کرد و بقی
 دارم که هر چه اجر و ثواب گرفته خوام بر در حاکم انجمن بدن ادا و در پیش خزان
 گذاشته از سر خنده نسیمین حشمت و منور دماغه را از زنگنه کرده نقاشی بان
 نسیمه ای که در آفریده از نعم طبابت ابا اعلیٰ دارد و در شرف معیشتی بود
 این یک کتاب از ادب جوانان به سعادی و سرور و عرق و زاری بر حاکم الله
 ترجیح داده پس از وقت بدو شکر کرده و بر عمامه بر لبه زده برادرش را طبعی از
 نسیمه بر لب داشت بر ملاقات بعد از زنگنه اینجاست با وجود برادری
 یک برادرش نسیمه بدو را مکرر قیدل شروع شکر قرار داده در همان چند
 لغزش کرد و بر سر او اچر کرده که در طبابتش شکر خورده و نسیمه بر لبه نصیر
 که دارد در مشغله خود او نصیر را مدح کرده زمان را دیده ظاهر از این حالت در
 بی ازت را بر جمع می کند که او هم بغیر از فهم خود حشمت و غیره است و در فکر
 شرف خست با عمامه داشته می کند و از آنکه نصیر نظر منور شده بدن نصیر
 در لطف و بخشش و حرارت داشته باشد و دیگر خواب تعبیه نموده که از آنجا
 میگوید در دست مدح کرده نسیمه شاد داشته و سرای خانه نصیر را بگوید که در دست

از سر ابراهیم

حوزت عبادت کرده دستور الهی می بیند که حرکت مبارک این نصیر است
 در نصیر روزی از یک نصیر منجم مع الرسم را بر سر نهاد نصیر الهی حشمتش
 شتم و بجا کم است اگر ادا می نماید نصیر خطه که بنده نسیمه و نسیمه بر سر
 مطهر را بر سر نسیمه آن وقت بدون مدح نصیر از خدا و رسول اهل صبر را
 بر نصیر در دست دارد و مسکود نصیر خود را تا قرب یوشن این مطهر را خزان
 برده حال که نکرده تحلیت بر حشمت در بر باره آن نصیر از شستن آن
 حرف کارش شفته است در در مطهر که میخاج نسیمه باز بان نسیمه و نسیمه
 حوزت ابر است که نصیر یکسر در نصیر بر سر نسیمه که در مسکود نصیر از شستن آن
 ادم کرده و خسته با لب کرم با بر سر نسیمه بر سر این برادرش نسیمه
 معاصر قطع نشسته این را بدست گرفته ادا در غلبه بر و جوان در زن
 در و بزرده اگر که ملک دیگر نصیر در نسیمه این را قطع می کند و از طرف
 دیگر نسیمه و بر سر نسیمه که خدیجی و قران باره را بنابر امر جمعی است
 کرده تا بر سر مردم را با داند و می بیند که نسیمه او هم ادا هم بر سر نسیمه
 که نسیمه به انداز دست به نسیمه از راه غیر معمول و نصیر نسیمه از من حرف
 در باره از شستن با به خفیه دم را بخورم و اندازده ادا از نسیمه که نسیمه
 و نسیمه در دست مدح کرده نسیمه شاد داشته و سرای خانه نصیر را بگوید که در دست

[illegible]

۶۹
 بهر حال که شادمان بنشیند آنکه بخیر بفرماید اینجاست رسیده که از دست فراموش
 نماند زنی چنین بخیزد و در وقت ادرا اجابت کرده اندک اندک با شتر ادا
 عمل آید در رسم کرد راست داده هر وقت آب بخورست قدر نبات درین
 وقت نه نفع بخشد که در روز بیدار و سحر بعد از نماز و پیش از نماز
 کنیک آید در رسم ترشتر از کنیک و آب جوشیده ترش داده پیش از این
 بدارست خواسته ترش را در درخت درین کاسیج که آرد و زنی چنین
 نمیکرد آید تا فرا صبح ده عدد روزه و پنج روز نیمه بر خوراند و در وقت
 از ترش کنیک و جوش نه نفع بخورد بدینکه معجزه کرد و نصیب آید از آب
 املح و نه بار خورده شام نه نه شسته حالدار که ده عدد تخم مرغی تیره نام رسم یک قران
 از صپ خود پردی آید و زنی بخیزد در داده گفت تا فرشته ام بماند
 خمی تا نه خیزد و با در طاعت شسته که مهر عدد و مهر عطر شده و در عدد از آنها
 سفید آنها را لطوف که مع کشته بانی زن گفت در درم ترش نیمه به مع بخور
 حق گفت شهر رسم لا خانه آید و آن ای که خفته آید نام رسم از ترش
 در صر خنده املح شمر بخورده معی داده گفت بر این شام دهاست بانی
 معی زفت استیم روزه و خمی را روزه بند خورده و نه فرات بر در در
 املح آید هر که در این معی دارد شام املح را در این رسم کرد و در رسم

دختر قاتل در ده در حاکم مرابط صاحب امر دخترش بی گناه را بکشتن و بدین
 معاشی و دختر که نه خود رفته از بلا و خوار شدن خسته بود اندک که ابراهیم کرد و بدین
 نزع حال شکایت را در جبهه دیده و شنیده بود بار ابراهیم بگوید که ابراهیم
 لعنت بر من و فرزند من را که باطنش خود دارد و من نشنیده معاینه هم دارد که
 خود دیده و سگم کردم احوال را بطنش را برسدند و جواب داد و گفت خبر از من
 از خانه بیرون آمدم که این است که بهتر است
 دهم معاینه فرموده بودم یک جرم نیم بر زار او بکشد که در خانه بود
 معنی - شسته را تم معاینه که در است دارم جرم نیم بر زار او بکشد که در خانه
 ش برادره را از او در پیش بر غنچه گنبد گنبد دارم که انداختی خود را
 شارسه که از ده یک خود بمانم جرم نیم بر زار او بکشد که در خانه
 دهم جرم نیم بر زار او بکشد که در خانه
 معنی - زنی که در جانی که فرزندش بود و در خانه است از او در خانه
 بعد از آن معنی به پدر خود که در یک گنبد هم را از او در خانه و در خانه
 در است از او در خانه و در خانه
 دهم از آن معنی به پدر خود که در یک گنبد هم را از او در خانه و در خانه
 معنی - بسیار از آن معنی به پدر خود که در یک گنبد هم را از او در خانه و در خانه
 رشته غیر زانوار که در ده وقت او را بکشد و در آن معنی به پدر خود

که بگویند و زدی کرد و خور و عورت از هم بر دشتا بر خور و ترش شده
 نه بهر که خوردن ماه مردم را واجب و سهل میداند و قسطنطین با
 نجشده و ولا ملک است بر اهل کت کبر اقوام و جم الله بهم خدای بزرگ
 که منتهی ان بر ماناوار باشد برابر انهم فکر میکنم در هر یک سید دارد و است
 شد ملک است از فریاد است به نظر بر داول بهیه خود را بهر طرف
 بر نجشده است گزیده به بنی هم دارد
 الماس چشم اندر هر کس خور و ترش شده را تمام شهر و دیر را بپوشد
 دیده با نیت نجشده است اینهمه پول زر را بر او می دارد است
 و بقیه را باز کرده ده طاق شک شیر و دیده بگوید عجب روزنه خورشید است
 رستم چه طریقت سر اینهمه صحت را از کج آورده و شکم و خور
 در صند و خور و خور و دیدم تمام بر بوار کسب از شکم و جرمی
 صفا بول زر و است اینهمه این فرد که کماله که از ان بگوید چگونه رستم
 اینهمه پول و مال انداخته اند لقت اینهمه عیب که بر سرده است خود را
 هفت نیک است بگوید رابده باز کرده تا شایسته که بر سر خور و خور
 فقط بار تا شایسته است

رستم از این خفا بگذر که ملک است و بر اهل خطه و اینتر است که از
 تر بر خور است انهم آورده ایم و دفن کنیم تا به بنی عاقبت چه خبر بود باقی

ختم

باشه شکی که کجی از اطاق را کند و ان شکی را دفن کرده خاک زبانی را
 الماس با نیت خفته منوط کرده مهر و قفل و منعم بر عجب کرده و دی
 اتر است کرده و الماس شمع خور و بر داشته مقام خود بر رزند نزدیک
 خود هر نفوس از طرف جم الله بهم لطیف است بهر چه عزت
 شمع خور و راجع کرده یک کجاست رستم و مرعوب کرده هر چه چون
 دارد و نزل عور و روم و شمع عجب محشر است بهر میکند عطف
 عجب از شکات و عیب نشسته و در هر کجی از خاتم مقام برده
 از کمالا زنی در د منوط بهم معصم رزده که در هر دار و دار کرم را
 گفته و یاد و دفن با نیت رستم که در هر از رزها در یک و عیب
 و خور و راکم با تا بگوید در شکم و لدار سید اند و ان که نزل
 و انتر رستم و الماس را حور و جم الله بهم برده و معصم و نیت را
 از قول اینهمه و معصم و نیت و در است کار بر نیت
 جم الله بهم شکر رستم تا از اینهمه که امجد بوع اینهمه معصم و نیت
 با شاد است و او را از کجاست معصم و نیت و نیت با نیت کرده
 دست در دشت را لطیف است و عجب

رستم انهم با در شرح ملک از قدرت که بعد از نیت رستم
 و فریدان است دست در دشت را بر سید است معصم و نیت باقی

دستار و دیک در آید در فرموده و مهابت خود در علم طب و طب
 معر در سخن و طلقه مراد از او در ادان حق القدم از خود تمام را بر حق
 رسیده و فرموده وقت معر را گفت
 مع الهی سلام در عین وفات و معر که کردیم بعد از آنکه غیر از او دیگر نماند
 در بالین او حضور داشت و چند مرتبه بوی او را که نشسته بر حق الهی
 رستم چون ساعت نداشتیم به تحقیق غزلانم عصر بام لکچ اول شب
 من از حیات او باور شده پس همان بعد از حق القدم که از خبر درام
 حکیم بر بالینش آورده و دست را می که اصلاً بر او نرسیده بود
 گفته رفت دوران وقت معر پیش داشته دست مرا از آن که در دستم
 نهاده گفت چون تر این شهر و مرکز که کرده ام این را که یکبار
 مع الهی سلام بر سر نه و معر که نشسته بام قسم که در زنده که او دیگر بود
 در حیات نیز روح این ابر شهادت دعوت و بر آن گفت که گوی
 از او در شور و زور دوران وقت خبر که که قبلاً از او در من
 معبد بود و غیر این معر المهر حق معر که در معر و معلوم بود معر را
 کجاست راغب معر در معر معر معر معر معر معر معر معر معر معر
 با طاق می باید و پس از رفت او ضمیمه که می بود از بوار خوا
 بدار کرده و در صرا با او آورده رفیق چون روز یک معر بسیم بودی
 لکون

شغل از آن صبح بود
 مع الهی سلام - ان کتبه انت چه بود به بینم
 دستم بطوریکه در معر بارز - معر دست خدایه که نه داشته
 غریب این شهر بقیه که را غرض شسم و تسلیم و دست را غیر معر
 خواهم کرد - طلقه دستات در زده که را از عذر من معر زده
 بعد - مشهور رستم این زکرا را شش معر خفا آن رستم الهی سلام
 دستم معر بقیه که نشسته غرض که در معر با حق الهی سلام
 بر ز خدای که نه داشته را از آن را بر بسیم الهی سلام را کرده
 فرود در معر دست معر معر معر
 مع الهی سلام در معر نیز کرده است او را که بوی که دست زده بود
 اجازت و دستم به آن از معر ان معر
 مع الهی سلام در معر این معر بوی که واقف اند شش شهادت
 که معر معر معر معر معر معر معر معر معر معر معر معر معر
 دستم از معر در معر این معر خفت دارم و انکه دست از معر
 این بوی که در معر کجاست معر معر
 مع الهی سلام رو که کجاست کرده آن معر که در معر زده شش که این
 معر معر معر معر معر معر معر معر معر معر معر معر معر
 در معر معر معر معر معر معر معر معر معر معر معر معر معر

۱۱۲ حالت نزاع گفت سلام منور صحرای کرده باد آورده اگر عید ان
 مطلب نخواهم در کمر من بسته و تقوای بزرگ را مرا آتش را فرستم خودت
 جانب را در صند و تقویت این صفح ارباب شد دست را در
 شیخ الاسلام ظاهر است بر جانب بزرگ نموده بافت از کثرت زیر کار
 مطلب را کرده گفت در ملک کثرت غیر و فساد نیست
 حرف را بگویم که آن وقت از خنده خود را در کرده بعد بیکانه بنام تو
 سید کارند محرز آن شمه را این صفح ارباب بعد از غیر خود داشته

و ستم ما مع الرسول الا البیاض
 شیخ الاسلام بخیر را این سخن مقدس و در دست من معی بر مردم
 فخر ما بعد از دست او را بر من خواهد بود این را گفته و شاید خود را داشته
 قفس در آب طاق معرا خواهد بگفتند چندین مهر و مردم دیده پس از طبیب را
 از این لحاظ استغفرت که غیر من کسی مع چند نواز طرف آن را هم نمیشد
 اقدام مع آید مهر کرده و شد و بعد تا معین و بشارت حضرت را در بر مردم
 آمده مهر کرده رفت

شیخ الاسلام داشت معر که بعد از مدتی بعد از این که در راه او من میزار
 و این کثرت به غیر که پیش میبرد و جازیت میوز خود را از دست او از غیر
 معرا میزد غیر و لیکن معرا را حاضر کرده و در این شهر در آب را در کرده

جانب آن دارد شده دست به مهر معر و در ده هر یک بزرگ را بسته بسته دیده
 از کثرت شوق محبت بزرگ کردی که را میزده با حق نوشته ما بریده هر چه خوا
 سبکند صندوق یا صند و قفسه غیر منته عید با را در چوب که کرده در اطاق
 معر و شتر انداخته معر میفرماید با فواصر رده و غیر معی را احتیاج میفرماید و هر یک
 بعد و غیر را آورده با ملک ادب است سلام کرد در میان چند نوزی که معر
 او بخیر می نشیند

شیخ الاسلام فرزند من محکم در دنیا با قوتی این را حیات این بزرگ انداخت
 لبیک حق را اجابت گفته رفیق شوق من بعد و معر است سعادت او در روزی
 غیر خط است و اگر یک حرکت سوخته و بیکان ازین برود و تو به غیر من
 ماند این اثر که از این نیست میگذرد با قدرت چه غیر دارد
 و غیر معر - آه بگویم خدا آنچه تحقیق میفرماید الله معر می دانسته اگر فرما را انداخته
 او داشته باشد پس از رفیق بدین معر من - معر را بگویم شیخ الاسلام در قفسه

برده و من رفیق کردن بعد در حضرت جانب آن اول و معر را بعد از
 و فریب انداخته استغفرت رفیق معر را نماید و در معر را بنایت عفت
 صندوق و صندوقه الرفیع را معر را شیخ الاسلام فخر زده معر را در قفسه
 قدرت بر در معر و غش و معر و غیره میزد

دخسته - چندین صیغ در این جمع دارد که به این راطاق را قدرت کرده
ما را با طاق بیست و نه فرستاده این صندوق را گشوده در آن زدن میکرد و در
در حالت کلمات غیر از صیغه در آورده بشهر رستم برادر آنکه با منم بیا
در نقشه در این جمع نوشته است
شیخ الداد هم - همراهم کرده تا رستم را حاضر نماید و چند نفیض نامه فرستاده
که عبیر عورت بخورده بپزند رستم حاضر کند اما دیگر فرستاده و در رستم
شیخ الداد هم - آن شهر رستم و در عورت کلمات معرهم طلب کرده
به حاضر برده است
رستم بی آنجا که بود که حاضر جابا تعیم داشت و با دایه اگر این نسخه در حلقه
خوب است بر خضر نوشته در اطاق غیر از این نازل نماند حتی خود خضر است
برون عید بر نوشته که هر از این اطاق را بنفشه صحیح نیمه اهل برده خضر
اسباب زخمی کرد که امیر رضری بعد با یک رطل درم نوشته بر است
شیخ الداد هم روح بکماله تا صبح خوب و در معرهم تراست نام برده
مانم در خضر خضر غنای نازده است با صیر
رستم چون شنیده فرستاد است آنکه که این در خضر و با منم بر نام
نیت نزدی اورا جمع العا کرد از از جمله اقوام معنی نمود و چون عی
منقش شده بر لبه اورا به اسم فرزندی خطاب کرده گفت در عورت که از
عمر اده

[illegible]

ناحق داده به مردم دروغ بستر باطل و کبر و برکت و محاسن مردم را و دیگر کرده
 منم خجاست آن را و دیگر کار خجاست مردم و زود خوشتر بکسر با خجاست
 شیخ الاسلام خجاست از این بهار حق حیات بکردن تو دار و دانه خجاست
 بدین در تر از سایر از غمان است که خجاست مان را سود حال و مرد و خجاست
 برد آسوده بهتر حال و مرد و کسر خجاست در مان دارم بخوام که خجاست کسر حق تو را
 ببرد در دل خجاست سوز دهنده را آنکه خجاست خردن در حق تو که تو را اگر کسی خجاست
 کشت کرده بهتر که نم بستر خجاست هم شمر در باز خجاست که خجاست برابر خجاست خجاست
 جوان نیز را بعد سلطان ایران با آن اقتدار استرات و با بر سر کمر و چور
 بفر کدر دست در نه بود

و ستم بانه اگر بستر غار و در خجاست مردم از در وضع با کسر خجاست ام
 شیخ الاسلام خجاست تا بنظم آدم با کفایتی خجاست تا معصوم کسر خجاست که در خجاست طه
 صحیح است یا نیز در در صحت محبت حق از خجاست و حق انصاف رسیده که با بر داد و کسر
 از دین نباشد بفرایش خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست
 از کسر است کسر خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست
 این و معصوم را در آنها که از ده بانه خجاست شیخ الاسلام خجاست خجاست خجاست
 و بفر کدر ابد و طرد تمام کمال خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست
 بهار زنده بدار خجاست معصوم بول سیه و خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست
 نکان بول

نه نکان بول سیه بود و خجاست خجاست بول سیه باطن خجاست خجاست خجاست خجاست
 سیه را ام سیه سیه ای بفر خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست
 بن سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه
 بول سیه و خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست
 او برده تو را داده باقر سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه
 بالمرافقه سیه سیه از آن بول سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه سیه
 محبوب دارم عاقبت است

الماس خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست
 از خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست
 یک خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست
 داغون خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست
 شیخ الاسلام خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست
 شیخ اعجاز خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست

مرد و جهاد

الماس خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست
 مع کرا جمع شده و بهار خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست
 انیمه خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست
 مع کرا جمع شده و بهار خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست خجاست

سابقه عمر مردم رفته رفته گشته است و در صورت علم رفته رفته از عمر
 جان را گرفته است که غیر از ارکان و احسان و آمان برادر خواندن و شکر
 رختی بر سرین تحت قیام را احاطه کرده اند که راه رفته را بر عکس گشته اند
 زنا اگر یک تو آدم با علم امروز در دایره هر یک را قیام بداند چه آه ای تربیت
 متوان عرف او را چنان دست انداخته از اطراف برادر خواندن که راه قرار
 بر او و قیام کنند و در این راه از هر اتفاق هر کس عظمی که غیر از دست ملت
 به چنان معاند شده اند که اسم محکم را بشیر و دیگر بر تران بر دشت آه ای دور
 و عیب و مکتب هر کدام یک تو را حکایت و علم را میگرداند لباس خود را غیر عاری
 و کفر و سحر باغبین را در دست نهاده و از راز و کشفی شکیان میگردانند
 و دیگر را سحر و اهرام و کشفی سیه و راز و کشفی انفسه و دیگر را سحر
 و کشفی شید و لقب سیدینه و هر یک از اینها را در انظم بر سر آه ای
 لغیر اینها علم و حکم که خود را که خود را بر تیر اندازد و مجله الاکرام من شکر لغیر
 چه خود شکر و حالات رفته چنان پسندیده شده که روزی در آن لغیر
 زنده گنجی بر اسب نهادار خود انهم کرات قرار سیدینه و دیدن انهم را در
 بیان لاسه لاله در شکر سحر بر سر سحر و لغیر از ارکان و احسان و آمان
 متوالین باقی را بر سر که در دست و دست خود لکام که در دست و دست
 نامتوالین صلا این صفت را بر سر که در دست و دست خود لکام که در دست و دست
 هر یک را شکر و لغیر از ارکان و احسان و آمان برادر خواندن که راه قرار

بسم الله

بسم الله که غنای اینها را در دست و دست خود لکام که در دست و دست
 که بر اسم الله استخوانی از آن خود سید اجزاء و قرصانه هم گنم از ارکان و احسان
 از اینها که در دست و دست خود لکام که در دست و دست خود لکام که در دست و دست
 هر یک را شکر و لغیر از ارکان و احسان و آمان برادر خواندن که راه قرار
 سیر دکت بوده در محاسن برادر غنیه کرده از لکام که در دست و دست خود لکام که در دست و دست
 در چوب و لغیر از ارکان و احسان و آمان برادر خواندن که راه قرار
 غار که در دست و دست خود لکام که در دست و دست خود لکام که در دست و دست
 رسیده از غنای فاکت و غیر شده بخوراندن که در دست و دست خود لکام که در دست و دست
 بنحوشه و بعد از اشتها را در دست و دست خود لکام که در دست و دست خود لکام که در دست و دست
 دیگر برادر آه ای و از جانشین و سحر از آن خود لکام که در دست و دست خود لکام که در دست و دست
 بر سر خود عوام سر کرده و در اینها که در دست و دست خود لکام که در دست و دست خود لکام که در دست و دست
 در آورده و کشفی از رفته و در دست و دست خود لکام که در دست و دست خود لکام که در دست و دست
 شده است بدوی از آن و احسان و آمان برادر خواندن که راه قرار
 عوام سر کرده و در دست و دست خود لکام که در دست و دست خود لکام که در دست و دست
 خانه اطفال و بچه سحر کرده و در دست و دست خود لکام که در دست و دست خود لکام که در دست و دست
 طریقه کرده و از آن در دست و دست خود لکام که در دست و دست خود لکام که در دست و دست
 مرکز سیه که بر اینها که در دست و دست خود لکام که در دست و دست خود لکام که در دست و دست
 که در دست و دست خود لکام که در دست و دست خود لکام که در دست و دست خود لکام که در دست و دست
 در کوشش و در دست و دست خود لکام که در دست و دست خود لکام که در دست و دست خود لکام که در دست و دست

و در آستان بزم نهاد و در حرکت سینه العباد با لبه حوز اخلاص فاطمه
زهره افروز کرده و هر یک متجوز از ده هزار تان جواهرات بر در حوز
زده و انظر رام دارند که فدای عرم محبت حضرت صدارت فتن
وزیر برار گشته و اقرار از خاتم کرده و همه در مقدم باشند و شایسته در
اصول و فتنه بسم در بار که همه باشد و با برضا از یک نواز سر و غنی
دره و آه را و در خود صرا در دین از ملک و دل و آهات البت که سهراب
از زن دو فرستاده نم نم داشته و محراب متوجه ان غیر مردم را بر در مردم
حق قطع بکنه و عجب انبات که باز که در از انرا اتفاقا که در بوم رفته
س از این که نه نهایی به دین را و در و دیگر مود صرا رسیده و ادا از رفتار
دیوان عینه نژاد که نیست بر سه اقصی باشد و در فتن و فتن را در دین
که از دست این طبعه به صرا در

که از دست این طبقه هم میسر کرد
 الماس — لاله الله رستم خفه شوم هر وقت یک کلمه مرسم بگویم
 بر این بنویسند که زان کذاب رود زار این عهد بر شمشیر فرآورده
 باز روم در گوشه حفظ می شود و زار این عهد بر شمشیر انداخته اند
 یک کلمه کرد در این بنویسند
 و دستم هر چه خداوند تقدیر کرده باشد به آن می رسد
 و از وقوع آن بچاره بیدار

الماس بحمد خداوند تصدیق کرده باشد بر این امر علیهم السلام هزار گزافه

شوم و سیرگیت خدایم در میان مردم
دستم اگر سقد رفته باشد عاره نخواهم داشت و بخیریم سینه در شیر تر قف
بپر کرده کهنهت خدا را خبر باشم

الماس دت نه است در دهنه خدا فرستد که از موضع
بخت و مواقع خطرناک فرار کنی و عقد رنغا رنغا حفظ بدن را در نص
که بر کف رنغا روزه را که از ارکان دین حضرت سید امیر سلیمان است حرام
نشد مگر - رستم - مادر الله کلمات دت عرفا نصیحه و صبح نیز
و کما هر یک که حرف واضح است از آن حضرت و شعر چیست که جواب سید
الماس بر آینه حورالم کرد و توانا هر یک که منهن شد در حضرت بار آمده ام
چهار روز در کربلا یک تن گردن این همه افتاد و مرزاد مراد که می گوید
تا روز است خدا کنیم از که در غرض حق بار آورده و گرفتار شویم اوقات
چه خاک سرت خرابی رنغا - دل خورده و گون دریده - را از تو خواهد ماند
تو عدوت نسو که اینجاست که در حق هر کس هر کس است - بنده محراب خواهد بود
شاید ما را نشناخته و نام پول معنی گرفته و شهادت را برام گرفته ان و چه بگو
و بستم - شکر خدا را ادا کردم حق رسیده - الله رحمت دارم است و در محراب
و جعفر لوری از بر دهنک و اینها شتر -

اللاس مرد که اعیان الله میرسم از قرار که فرموده شده که از آنها اوردند
که اینها را که در بر بود بر حسب برات غیر رسد و چه در خود و از آنها شهادت
دادند و رفتند لایزال است که بعد از قبول نایم نام که نماز بخوانند

رسد

الماس بیستم قرن ششم . بعد از این خود مملکت را رتقا و دقفا نه ستود و در
 ایستاد و رستم لغت گوید و رستم است . رستم ایستاد و رستم گوید و رستم
 در این بین که از آن است که از رستم و رستم گوید و رستم گوید و رستم
 گوید و رستم گوید و رستم گوید و رستم گوید و رستم گوید و رستم
 گوید و رستم گوید و رستم گوید و رستم گوید و رستم گوید و رستم

فسرزدند و این دست قیاس غفر در بقا برادر ملک حضرت و الله اعلم
 که شش قبر عالم خواب بی بعد بجز برادر کرده بود تعریف میکرد که از خنده روده
 بر ششم حضرت و بعد بقا که ملک برادر ب برادر این دست قیاس کرد و بعد علامت
 این جانش را به بنم از خنده خود و در این خنده کرد و بعد این بود که مدفن کردیم
 دیگر این دست قیاس را راه نمیداد علامت کثرت است بوجهی که در این راه بود
 بنی بجز حضرت و الله اعلم و در حضرت و الله اعلم و در این راه بود
 آخر الی و قیاس مدینه مهر تازه بر دران رسیده چنان که تاب برادر دوم است
 به خود را در دیده و او را فرزند کرده بود که بجز در در ششم برادر این
 بود و داد شش هفت برادران از آن است به شش برادران هم از شش
 حضرت حضرت ششم به اسم برادر دوم و خود برادر دوم و برادر ششم و برادر
 پهلوی کرد و بر در ششم که در آن است و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 ایت شش و برادر ششم که در آن است و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 دست قیاس که در آن است و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 یک دست و برادر از این است و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 تا به فراغت برادر را بجز و از ج و در آن است و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 که در در ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 که برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر

به خواهد کرد که تا به آنکه در این راه است و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 بخاتم از این است و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 در کدام نقطه بود و الله اعلم و در این راه است و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 دایم برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 و ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 بعد ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 خود ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 اما خود قادر نیست و اگر شکی باشد در حضرت ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 قبل میسر و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 دیده و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 نموده ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 از ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 به پاره گان باید بار یک لقمه نان این در حین این در حین این در حین این در حین این
 در ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر
 به برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر ششم و برادر

دشمن را از سر برده بعد از فتح سرالسلام و اعزاء دربارت خدمت برار گای
گذاشت که در دار آذربایجان شهبه و دشمن با قریب خنده در سیر
حرب حاکم کوبه نیم کرده بود در یک شش هزاره که در دست
سه فرستاد و او را در زند محراب بر شش هزار عتبه تربت داد و در این بین
حضرت رسید ای معجون آتش فراوانی در قصر متدهم شش سده گفت به غیر
خدمت برار می فرستادند که ام و قوا و بسیار در دست بر سیه خرا عظم
میت غصه که به هر کوبه به هر سینه به هر کوبه به هر کوبه
سده گفت به هر سینه آتش فراوانی در قصر متدهم شش سده گفت به غیر
به هر سینه کرده هر یک از آن که به هر سینه را از کشت و سینه که سینه
در به برار می فرستادند که ام و قوا و بسیار در دست بر سیه خرا عظم
ان سینه به هر سینه آتش فراوانی در قصر متدهم شش سده گفت به غیر
از کشت و سینه آتش فراوانی در قصر متدهم شش سده گفت به غیر
معجون لایق در این خدمت از سینه به هر سینه که به هر سینه که به هر سینه
مخند و از کشت و سینه آتش فراوانی در قصر متدهم شش سده گفت به غیر
برای که از کشت و سینه آتش فراوانی در قصر متدهم شش سده گفت به غیر
توقت کرده ان رحم به هر سینه که به هر سینه که به هر سینه
به هر سینه که به هر سینه که به هر سینه که به هر سینه که به هر سینه
در خدمت و سینه آتش فراوانی در قصر متدهم شش سده گفت به غیر

از این فایده

[illegible]

۱۳۷ از خنده و بالا رفتن نهاده گفت زهره که شرفیتم نه از این فرخفت را از کجایم
 ستر عمر کردم که با منظر حضرت والا از خوف میاید که از غم غلبه برشته نهاده
 مد عطف و نیکوئی حکم نمیکرد در این غم محنت و غارت را دارد و مقدر بر خستندگی
 بر اصدق قول را است بر دند و چنانچه حکم عطف بر لقا کرده بر لقا
 داده و عمر کردیم بسم الله تعالی که علام تصدیق کرد در حکم بر اصرار و صبر
 فرات بر دوش نهاده است که در نزد و محض این است که از ترس خسته و غریزون
 غمزدانست فرغ عمر کردم و حکم بر از این است که در دوش و از ترس خسته
 نشسته راه داشت نهاده و از ترس فرات بر دوش نهاده گفت من جفاک میکرد
 این در حق و در عین راستی که هر چه بخورد کس از او نماند و عمر کردم و محض
 دیگر هم نمی ظم اند که در حق مع نغم آورده است اگر میسر و در محض نهاده
 که انکس اگر ای قسیر مرفوعات بشه تو برت میگویم زنده عمر کردم و قول دارم
 که اگر نشسته کردید انم میدیدم و نه در برابر خفته است از ترس و غم و غم
 بعد تصدیق حکم بر انم میدیدم که با این حکم بر نشسته و قول کردم که از آن

کوز لبه را و در خشم نیک
 بر زنده بر کس است و محض
 میاید بر تر از ترس و زلزلگی گشته
 در حق و محض بر تر زنده و زلزلگی
 از آن چوک بر کس و در حق و زلزلگی
 بدو زلزلگی که بدست
 و نه است از ترس و زلزلگی
 و نه است از ترس و زلزلگی
 که با ترس و زلزلگی
 و نه است از ترس و زلزلگی
 و نه است از ترس و زلزلگی

تو از یوسف و در این روزگار کن
 محض است بر سه این کجی
 به خیر است انکه از کن
 به خیر است انکه از کن

اینها را که خواندم محض است و نه از کن بدندان است شریفی و در حق و حکم اظہار
 این مطالب قبح است بر رویت دادن بر انکه است نهاده در حق و حکم
 بزرگ محض را در حق و نهاده از خنده و محض و در حق و حکم کرد که در حق و حکم
 مرا ترس بر بر نهاده از محض و نهاده است که در حق و حکم و الا قرار دادند
 بعد از تصدیق حکم بر انم را با این حکم و نهاده است که در حق و حکم
 سر است با نهاده بر نهاده حکم بر نهاده حکم بر نهاده حکم بر نهاده حکم
 نهاده است که در حق و حکم و نهاده حکم بر نهاده حکم بر نهاده حکم
 نهاده است که در حق و حکم و نهاده حکم بر نهاده حکم بر نهاده حکم

بعد محض است بر انم محض بر نهاده حکم
 الماس اینها محض است که از خنده و نهاده حکم بر نهاده حکم
 نهاده است که از خنده و نهاده حکم بر نهاده حکم
 گفت حق الماس اینها محض است که از خنده و نهاده حکم
 در دوش و در حق و حکم و نهاده حکم بر نهاده حکم
 و نهاده حکم بر نهاده حکم و نهاده حکم بر نهاده حکم
 و نهاده حکم بر نهاده حکم و نهاده حکم بر نهاده حکم

خانم - تا پخته بود که باین شهر میخیزد

دستم خنده و تقصیر دارد آنکه روزی که ما را در خدمت تفریق کنیم

عجب است که امروز این وقت بود که ما را در خدمت تفریق کنیم
خانم غریبانه بخیزد و میگوید که ما را از خدمت تفریق کنیم در حقیقت نزدیک
شده و ما را از خدمت تفریق کنیم که ما را از خدمت تفریق کنیم

دستم چه به بر گزیده که بفرستد به جهت کرامت عطا کرد
خانم خنده و چهارشنبه است را در سطح طبیب خود معطر آید

شاید بعد از فرستادن شما گفته در یک مجلس طریقه که در آنجا
باید حاضر گرفت آنچه در روزهای که در سطح طبیب میفرستد

گفته بر در آنم از وقت از روزی که فراده بر آنم در خدمت تفریق
عصبه از صبح عذر را دعوت کرده از آن روز و روزی که ما را

دلمه خیزد بر آنم در سطح طبیب فراموش کرد آن وقت آنجا که ما را کرده
شروع به عیادت خانم

دستم که عیادت عطا کرد
حاو و سلطان را در خدمت تفریق ما را در خدمت تفریق

و حالا که ما را از خدمت تفریق عیادت ما را در خدمت تفریق
دستم چه به روز است اینها که در خدمت تفریق در آنجا که ما را

اورا میفرستد

اورا میفرستد
الماس در کلاس میهم که اخذ ما را در خدمت تفریق که ما را

انرا را بعد از سه روز یک روزیم با عیادت میفرستد که ما را در خدمت تفریق
حاو و سلطان را در خدمت تفریق عیادت ما را در خدمت تفریق

الماس خیر است ما را در خدمت تفریق عیادت ما را در خدمت تفریق
و غرض قسم و عیادت ما را در خدمت تفریق عیادت ما را در خدمت تفریق

حاو و سلطان را در خدمت تفریق عیادت ما را در خدمت تفریق
خانم جان بر عیادت ما را در خدمت تفریق عیادت ما را در خدمت تفریق

دستم الماس خنده و چهارشنبه است را در سطح طبیب خود معطر آید
برای آنکه ما را در خدمت تفریق عیادت ما را در خدمت تفریق

الماس الماس که ما را در خدمت تفریق عیادت ما را در خدمت تفریق
عیادت ما را در خدمت تفریق عیادت ما را در خدمت تفریق

عیادت ما را در خدمت تفریق عیادت ما را در خدمت تفریق
عیادت ما را در خدمت تفریق عیادت ما را در خدمت تفریق

عیادت ما را در خدمت تفریق عیادت ما را در خدمت تفریق
عیادت ما را در خدمت تفریق عیادت ما را در خدمت تفریق

عیادت ما را در خدمت تفریق عیادت ما را در خدمت تفریق
عیادت ما را در خدمت تفریق عیادت ما را در خدمت تفریق

عیادت ما را در خدمت تفریق عیادت ما را در خدمت تفریق
عیادت ما را در خدمت تفریق عیادت ما را در خدمت تفریق

که از این جهت را بشنید الهی هم نبرد است از باکم کرده بر خاسته بسلام و تقوی سینه دفا
 مطهرانه لطیف حرم مریدان الهی است با شرفه رسم را طبعیه دنیای عالم را
 رفتن آسمان به بر سر رفعت را چاشنه و کمر از عذاب صدمه با و دارد آمده
 دستکم مع دالیه با حسن که خباب با دارد که قدرت ازیت کردن را
 عزاد داشت لکن از شب ذلت معنی تا عجب است خفت در کرد و زلفت
 عبود کرده بنیان بگوید در درخت خواست بر دین بر نه بر میان کنار دارد
 دیگر لکن توبه و استغفار داده آوردن خورشید عسکرت در شنیدن لایزال
 ندارد و نخواهد در این پس در درختان خود عذاب کرب شو
 سبحان الله - مر از عز و جلال و جلال جلال در دراز افتاد و از
 کفارت را این صدق غرض است هر چه در درخت از خلالت که بجا بود در محنت
 شرح حضور کرد و نفس استیلا قات از او بگردد محنت است که از این رفتار ادعای
 بمن شد دستکم بین الان هم که حکم میفرستد عاقبتیم این محنت است
 رفیع شده تا با بنیاد بر سر و نه و لا لازم است که قهر از وقت از راه فرقی
 عصر نایم که یک خردی نظر داشته و سینه طبعی که به به به احوال احوال
 کرده که هر ترک جان کشته در حقیقت احوال محرمین با سینه و احوال مراد
 چنانکه یک دفتر در احوال بر مردم مع طبعی از در قهر بر سر از در انوار
 بنابر و می آید صیغه عجب تمام نقدیه و جملات آیت انوار
 بنیم منت برده قدر قیاس هم از سر دین ان مردم که تمام با صفتی نشد از

فصل دوم

برای سیر شده زک و قهر و غره مع که کرامت امام هجران در مردم است
 شده به مقبول کرده این لایزال نیست کانی برای سیر شده و عجب است چون
 معقول نبود بر اینست کانی برای سیر شده قهر و قهری شرف مردم را
 سینه بدید و عجز فر از این نیست سینه نصرت کرد تا روزی عجب شد و سینه
 آن حکم کرد و سه نوبت عجب این لایزال بر دین بر جود است بر دین است
 هند و فریاد تمام از این سر بر دین نشد به که دود و ریش آه را رفته چنان
 شد عجز تر که سینه تمام شده و قهرام شد آه را صدمه نایم نصرت
 آن کرم در درخت ز غول ناله و لا انقدر لایزال زده و نایم زده
 از خانه آن سر دی انداختند یک تمام در خانه به به که هر در اقامت با هر
 با قه حاجت که در سران پیش از کفر و قهر و یک تعبیه شده به بر رفته و گفت
 نصف ریش آه را محض خط آه را زده خواهر عثمان طهر الله که این سینه نصف
 عاشر را بغیر حق برده و در کندی و اگر را زده به هر کفر و عاشر است توان مردم
 و لا علامت از عجب است با قهر عجب از را خراب است شهادت عاشر از
 سینه لایزال و لا زده که فریاد هم با قهر اولاد و عجز و عجز در درخت
 در بر این خانه او کرد و به منتظر به که بر دین سینه مردم را شد
 چون ریش آه هند در درخت زده به از خانه بر دین آمد لایزال راه
 و سر شده و کمال افتاد و کمال است تمام حاضر خانه شد که آه را در از دین سر

و عودت در خانه بود که از کی در وقت آمد که ما ندیدیم حق گفت بنهم
عصر صبح از خانه اطاق مشینیه و لا مکان کردم بر سر است خاک بر سر و علامه
سعودی رفت که از کس که از آنجا دهم هر دو را از زده است رد در دهم را هم
نیز از آنجا که در رستم اطاق را نظاره کرده بخوابیده از سر نهاد
کرد آید در همان وقت نزل عود در میان اطاق بعبه از دستگیرم عود دارم
نزل او بهن اطاق بود پس که در آنجا که در کلام طرف بود در دست نه دارم
قبیله از آنجا که در این اطاق و کج در دل و کج در کعبه که در عود ده ام
پس که در در کلام طرف اطاق بود - نقطه مقبر در کج بود و لا صلاحت
رستم از طرفت حج الله بهم نام حضور را در حضور کرده و فریب را از حضور کرد گفت
در باب اطاق طایفه بنید و فریب را گفت نقطه مقبر در کج با بر تیره
بشکافه فرار اجری شده در سه فقره آفت و کج در میان نشه جبهه بزرگ با
که کعبه اولیست بود در آنجا که رستم جبهه را بر داشته در حضور حج الله بهم
که از ده روضه حج الله بهم تازه نشه در جبهه راکت ده اول هر دو سه بر رک
است که سر شده در بر شمشات هم بر تیره شده چشما حج الله بهم از آنجا
شتر میم که بر یک نذر مشول مد فطر و شمشات نشه در کج سه بر رک است
که نشت رستم زفرانسته اجازه در حضور فراموشی گفت بر روی فریب
دست در جیب کرده که از سه کج است که سر از روی آورده کشد
و در تمام آنها صدقه است لا عید و کج از اینها را رستم داده گفت این حق است که

که در باره و فرمود کرد تا چند روز دیگر از ادعای لا یمکن که گفت نقاش
رخ نشد و پیش که ملک مجتهد بود دارم رستم بر سر رده - تو در عاقبت هستی
زبان خود را لاله دار که قید که از این خواهر برداشت و بعد رستم را در حق
کرده بود و نزل در نرند الماس از خواب بیدار شده در بر را بر کرده بود
این چه قسم در روز است که رستم کج کن بر رفته بر سر سر از فرار آورده است
رستم را فتنه دست داده بود که سینه بر سر فرزند در تقصیر و شک برانگیز
بار تقصیر در روز که ما را خج عقب انداخت خانم و خادو سلطان را هم در داد
اش بح الله سلم را انب با هزار زبان خسته صد تا هم انهم گرفته ام و است که را بکس
ممنوع نام عود نه خادو مع رستم و کج در انهم غدا صبح رای نه داده که از امر در
تیره دیده اثر کج در کج خدش در کج خسته عود کرده و کج بره را کج
خود کرده با زبانت فرایند که در کج انهم از این را بر تیره حق بود که دارد
و خولیت خانه حکیمش را درانه مشو

مجموعه پنجم

رستم دارد مطب حکیمش نشه عجب عجب دار و قاصد مره منهد سلم سکینه حکیم
عقبت نشه با کج هر یک که مدد اسلام سکینه - اه ششم رستم بر تیره عجب روزه عجب
و هم نوحه گفت و در چاشنی غزاله تا ملک که بعد که القدر در مدین عجب
خواب حکیمش نشه آدمی را در است هر روز که آمد تا از این صبح عجب نشه با کج

حکیمباشی دافع در معسکون را شناسائی انما صریح با بصیرت تراست
 مقدر بر این نیست عبادت شهرت را در در قهر و خشم توقف کنند
 تا مع این خفا را دیده بر دانه نایم بعد با ما کار داریم رسم از اطاقی
 رشته رشت در نشسته ام سقالت را از خفا و حکیم بر سر نشود
 حکیمآسی خفا را از اهر کدام ولایت بجمع چه مرض دارد در کدام
 هست یکی از خفاقی از دانتن مطرب اول دیم بر این نامه فرجه
 دانت مقصود مع لجه بر ضربت
 حکیمباشی از اراطاس لجه دانتن دطن بر ضربت که معقبات
 دبران ان مملکت رعایت در مع لجه
 ملا علی محمد بنیو بشه که مدج این شهر مع است لجه
 ضرب معلوم است که این طر ان ستم دایم خفا که ستم بکنند
 گرفتار در ردول بجمع و هر یک بکنند و تا صبح از در دروستان
 چپ نایده ابراسیر بغذا نزار در هر حال که محروم و در آج بکنند
 سر خفا معقد است - رتبه - عادت معلوم در این مع تنظیم
 با غیر - خفا نقضی پیدا کرده است عکس است ستم کل حکیم
 مع لجه بر داغته است - در طر ان بر راس انرفانی ناظم الدطب

الکامل

دیر زار الدطب سلطان الحکما در این جا نیز اعتراف محمد الدطب - سلطان الحکما
 بدین در دله عاقد مرد که پیش از دله عمر داشته فروخته و غیر نفقه کند عاقد
 خان هم از اول خزن داشته حضور این اوقات بر سر هم در هر خزن داشته
 با مدبر را امر شده بشهر بدین در سر سیدم و این مرد که خواستی ام تجارت
 سابق خود را بک از دست داده بکنی داشته میرزا عیض هم واقعا
 مرزاند حزب برض را چه تشخیر دادند - عاقد سید محمد
 - این مرد که عجب خزن است - خوب قسم براد امینه - مراب
 دیرت گفته که دگر سهول بر دهم برادر در دینه بود در در مینه
 مشیع خزل در زیستان اداشته بعفر ما رتبه که مختصر هم دفعه مضه
 مختصر از دست رات دگر هم ما پاره که کرک مرض در در اکرم کرده
 لکاه سید است
 حکیمباشی آه آه واقعا عجب خزن است خداوند تا کاین مع خفا مع
 کرده حزب غدا چه سیدم غلب غدا اسک با طر طر شو که لجه مرغ
 نم برشته داب کربت بر معیر و کربت می به حزب با خفا مع
 مراب در عاقد مطرب مع خفا مع خفا مع خفا مع خفا مع خفا مع خفا مع

وتم شفا **حکیم** بطلب دم کرده یک فنجان خورد

حکیم گفت تف بر این روغن اخی ای صبح و شام هر اید داده است
- اید او بگوید است صفت نه داشتند در مرض ضایع شده - ران این
باید و در آنه و شفا بشته عجیب خری است **حکیم** در آنج داده است با
مادام رفته بود بکمر تنی و کوه ای که در فم و گندم انیمون داده است
تفت بکر در سر و اخی است **حکیم** زانو بر زین انداخته است
استخوانه - بگوید زانو است **حکیم** مضر شود - و البته عجیب خری است
این خانم باید در روز مراد رفته بکمر ضار نماید که جان بکشد در برده است
ان هم در بطن و جرات به است

خانم نو ذک پس این مرض و حکیم بطلب دم کرده یک فنجان خورد

حکیم آیه امرض درم قش و تبریعه و حال که کم به درم و درم
شده است - خانم کو یک زبان نما را به پلنگ که سید به بنصره
گرفته جمع مرض قبر بوده و حال که کم به قش درم برایت کرده است
حکیم بگفت نه مردار در دست و بطن را بکشد در رگ مهر برین
در دست مردن است و در اثر برین نشه - خانم با کمال ضا و در بطن
لاست کرده است - ویران خیر - این خانم هنوز در قهر است و در دست

خواهد شد **حکیم** بزرگ بگوید حکیم از مرض قهر است چرا در دو درم زرد

استان است

حکیم قالیس و افلاطون و بقراط عقیده این بود که مریض در بطن
در دو درم داشته باشد و با علاقه تجربه کار زرد و در بطن و بطن غم غم
عقیده این که هر مریض که از داخل بدن در دست در مریض ضایع غم
بود و از این جهت است که مریض بکشد و با حرف بکشد و غم غم
در مریض این اطباء بگویند و آنکه در مریض بکشد این امرض قهر است
مراکز نیست و با مریض درم زرد است که با مریض و صدارت بکشد
ان سه زن خواهر بخانه برای خانم را در زانو لکه دارد سینه برین ادوات
حکیم را از زمین ان سینه دو کاه عیج از عیج رفته کوشن را از ذک قهر سینه
مریض و چند ربه لب که با مریض خانم بکشد از کمرت ساج و طران
حکیم از زنها در دست بگوید کرده است بگوید بگوید بگوید بگوید
سید بیدار و بگوید عیج را بکشد ده شفا که ضایع بیدار و بگوید شفا است
ریشه جعفر درم کرده قبر از زانو به سینه و عیج است بگوید از کمر سر و ذک
تا قدری جزو مریض لب تر چو با مریض و عیج را در زانو ترش مریض سینه
والان که رقیه سید در زانو درم انداخته و مریض مریض مریض
لاکمه سید بگوید **حکیم** تو شفا رفته است یا است رستم

منه بودید باشم هنوز زنده ام واقعا این چند وقت که بودید و از حق راه فرودا
فراتر نرفته بودید

دستم منزلت بعه چون لولم لکچ تمام شده محمد را تمام تب طفره نکشت
نازل فرود آمد در صدد خاطر شریفی است و داشته حال که شریف ششم

پار عصر حاضر بود
حکیمانی مرا از وضع اینست تر خط کردم که هر گاه داشته باشی
حکیم صورت ضایع دار

دستم به درین راه که در ایستاده زنده ماند و بی داده و یقین دارم
فراتر نشده بهانه ابراهیم که این چند روز با بدیدم اگر

پول برمت فرشته بگفت
حکیمانی حکم دانی تا را بدیدم که تا حال نفیست ده اند حال بسیار اچون دارم

صاحب دارید یا غیر
دستم به دست در جیب کرده سیاه در حضور حکیم بهر گناز و در حکم بفرستید

گافه را بر داشته نگاه میکنی و ما رستم عفت است که سیاه را بر از دست
گرفته است و در قهر را صادر کرده بگوید ششم رستم را بر در این

سیاه را با من نشاند به اگر صحیح است و صواب را به بردارد قهر و رستم
در این نزدی رفته بینم سید من از پسر زده قهر و عجز میگویند که سیاه

دارم از روز مرز دست مطابق کرده میدم تو سید فغان حکیم شریف و در منزل
الکندر

که کشیک چه در میان راهان من شده و منصرف از همه اند اگر سهراب منصرف شده
باشید اغراض نماند که ششم رستم مرد راست کرد است بسیار خوب در این

برای یک یک فرزنده دیک هندوانه خرد و در قهوه خانه باره کرده بایستد
باور که ششم رستم رفع خستگی کرده و حال خود را معلوم نماید و رود

خانم نقی صاحب طالع داشته معراج رخت ششم زلفت و اینک من تمام
را داده خود بروم تا طالع بفرستد و لا شمه تو قرار و در شست و شست و شست

بند دانه خرد زده رفته بود و این تعارف با شمر شده و در سلطان از گوشه برده وقت
مع بکنه ششم تو سید در سکر که خانم ششم رستم آن شب است هر غرض دارد و رود

بگو و تعارف را کنار گذاشته و از در جمع است اما بگویم ششم رستم آن حال دیگر
اگر بهان عفت ششم حقا را بدیدم

دستم بر پروریت شمر دیر داشته بهرین کیفیت و با بهر کس سهراب طریقی
خوب شده است
خادو سلطان امیر الله خلیف که گفته تدر حضرت حاضر کرده ام

خانم بلکه بر این امر نظر کرده که یک برود و بار که رستم معالمان رفته از آن
مرد خادو سلطان چون تا بهین طریقت رخصت مع میرزا است

نخستین اینکه تا از سر سار و ن است سیکشید مرغ لا کله سته ازان بگویم تو
قهر و در شده و تجربه خرد و دهنه دانه را زمین گذاشته رفته قیام ام کرد

دستم ششم تو سید آن قیام را بدیدم شیده میدم از این چنان ششم
خانم داریت بهر صفا میفرماید که من از تو بخنده ام چرا پیشتر را بدیدم من هر چه
نرفته ام مع است و صورت آن را بگویم شریف ام

دستم آید بپوشیدن بر بخت و در دو
 فقرت خانم خیر نشسته بود که گفتند خسته اگر چه زیاده دارم بگوئید که نشسته اذن
 ۱۵۲ سید به قنداقم بیاور - خانم - لازم نیست بدارید رفته کم شود - رستم چون
 خنجر کشید بهو و هزارم جلوه شد بهو یک رنگ نه رفته الماس را در خنجر روزی
 بدست آورده اول بخیال خود قورمه سبزه و سایر بویان و قیمة تربت داده یک
 جهان بزرگ را تربت داده یک گانه کزشت هم بار یک در میان
 هزارانده تمام لوازم یک جهان بزرگ را آید دیده و اشرف از دشت استخوانی
 بره را در اشرف نه چشیده و نه آن کشیده جدید به هم شراب مرز و مرز
 اشرف رستم را کشید
 رستم - الماس چون حلقه چهل رت عجب به نفع دیده و دانه شوق
 حکایت
 الماس به بهار مرز را مقصد دیده خلاف هم گرایه کرده چون از گارین
 ششم خنجر کباب خنجر بهر که کیند شراب مرز و الماس فرشته ام
 بیشتر از این اگر اراشت برست را از خنجر بخواهر بود بر خاسته یک گانه اراشت
 و یک گانه کباب هم که در رستم معر کرده بهو مرز آمد و خنجر به نفع میرود
 و در اطاق بهار خود آهرا خنجر ناید و شمال لانه بریده و باز کرده خنجر لانه را
 هزاره مرز به نفع ابدا و در رستم و خنجر است که کم خنجر لانه را
 رستم که از طرف بهر بهر رستم و در رستم از اطراف بهر بهر رستم
 الماس به بهار مرز را مقصد دیده و دانه شوق

و به خط مع نوشته شده است
 و سالد است که هر کف صاحب در نزل حال اعلان بناد
 اخلاق و وسای انجا نوشته است

چون مع خسته بود و خیال تربت سئال در جاسی الماس دم دست نهال را ۱۵۸
 عجمه الماس را صد میکند
 الماس به بهار مرز را مقصد دیده و دانه شوق
 انجام به بهار مرز را مقصد دیده و دانه شوق
 الماس به بهار مرز را مقصد دیده و دانه شوق
 کباب به بهار مرز را مقصد دیده و دانه شوق
 افاده خنجر کباب به بهار مرز را مقصد دیده و دانه شوق
 اول فرشته لانه را خنجر کرده و دانه شوق
 بر آید به بهار مرز را مقصد دیده و دانه شوق

دستم برات و الماس به بهار مرز را مقصد دیده و دانه شوق
 دست که را فرشته برید الماس در ان حال ستر و خنجر افاده میکرد راه به نفع خود
 انجا انداخته بود و در رستم و خنجر به نفع خود
 و ستم به بهار مرز را مقصد دیده و دانه شوق
 مرز لانه به بهار مرز را مقصد دیده و دانه شوق
 الماس به بهار مرز را مقصد دیده و دانه شوق
 رستم به بهار مرز را مقصد دیده و دانه شوق

سخن الدائم ان جماعت هم کرده بگویند آنچه ما را برادر و برادرش و هم
برادر و برادرش را بر سر داشته و دیگر یک از حکم شرع این ملک که از آنها را
را بر خرد است بکار داشته ار داده شکم را صحت زده این ملک بعد از درستی
ملک است هر از نه برادر و برادرش از اهلان است بوقت اراک
از هر دو بر طبع شیشه سخن سخن الدائم آمده با او قوت کرده بعد از دارد که در آن
که از هر دو را هم شتر داران از هر دو ملک بدهد و با هر چند سخن الدائم حق تعالی است
اگر دون ملک را بر شرف کار خود در غرض این برادران از ظهور غیره کرد
دختره و در آن زمان فرقه بملک اینا که می گویند از مدعی بر سر حاکم است
الماسر عی نقصد و فرستیم اینا که است و در وقت با عقیق دارد که پس
با در خور خود ندانند اما سخن الدائم چگونه بگوید که در هر حکم یک ملک است که در
و قدرت و الا چگونه را فرستیم که خود ندانند که شسته در هر چه و با ارباب بگویند

و بعد بر این شهر است
و دستم که از قسم هر قدر است صبح بزیاد صورت اگر این ملک قدم در جاده است
که شسته با برده بعد هر کسی که از او نه بگوید که در هر ملک است هر که است هر که
لین و طعن بگوید و قس می گویند که در هر ملک است که در هر ملک است که در هر ملک است
مشت این که در هر ملک است ما را از این ملک که در هر ملک است که در هر ملک است
نستیم که ما را از این ملک که در هر ملک است که در هر ملک است که در هر ملک است

الماسر

رسم است غیر که از این ملک که در هر ملک است که در هر ملک است که در هر ملک است

دستم هر که که در این ملک است که در هر ملک است که در هر ملک است که در هر ملک است
حق حکم شرع شده مختصر هم حکم عرف بدین دایره که از این ملک است که در هر ملک است
است حکم عرف است که در هر ملک است که در هر ملک است که در هر ملک است
حق در هر ملک است که در هر ملک است که در هر ملک است که در هر ملک است
الماسر پس از این قرار کار دارد که حکم که باید اصح امور مردم را بگویند
ظلم از ظلم و احقاق حق و غایب هر دو حق مردم را بر خود داشت و ظلم و عدل
و از این حکم عرف که در هر ملک است که در هر ملک است که در هر ملک است
حق مردم را برده است پس از این ملک که در هر ملک است که در هر ملک است
رسم در هر ملک است که در هر ملک است که در هر ملک است که در هر ملک است
شخص بخواهد بزرگ از کتاب امروز عمره بزرگ شود و هم بداند که حکم در هر ملک است
چه با این ملک است که در هر ملک است که در هر ملک است که در هر ملک است
بعد از این ملک است که در هر ملک است که در هر ملک است که در هر ملک است
هر سه ساله خود ندارد که بزرگ است و بزرگ است که در هر ملک است که در هر ملک است
با یک مکان با یک مکان و سه تومان و سه تومان و سه تومان و سه تومان
حق که در هر ملک است که در هر ملک است که در هر ملک است که در هر ملک است
خوار داشته و در هر ملک است که در هر ملک است که در هر ملک است که در هر ملک است
ان قریه بدهد و با ندهد که در هر ملک است که در هر ملک است که در هر ملک است
تاکان و دستم که در هر ملک است که در هر ملک است که در هر ملک است که در هر ملک است

خانم - انبیر که جمع خدایت فرمایند حلاله و مدح کرده راه دیگر پیدا کرده
 کار را از سر برد در نتیجه بنی به بانه کردن رفعت در کوه را باز کرده چمن
 که در آن نزدیکی بود سه سده دویلی کشیده داده اسکو که مد از دقت در دقت
 اینج در را کرده برود و خود در اجبت کرده همان هزار است گرفته شد
 قدر با نفع بود که شت صادر در بند شد اما خراب شد بر درستم حالت
 کرد که در شوق تازه به صبر کن فریادم و خود در شوق در را کشیده بود
 با صدا و به چنگ کشیده اسکو که بسیار خوب صد که همان دار فریادم به صد و در
 شایع که بهر آمد قطع فرحت فریادم در ملک سندان را فرخ صفت
 شام که در این شهر قوم و خوشتر است که از این اعام که شمره ام علیه است
 بزار است تازه شرف شده و با نفوق مرا حجت فراهم کرد
 خلع غسته شده ام اگر معنی ان شرف خودمان زخم کشیده یک پاره می
 و قیانی مادر که حرف کرده رفع غصه شده بودم - هر دو حرف به انان رسیدم
 دار را طاق شده - اما را دارند در زمین افتاده دیدم در معنی ضعیف
 از زعفرانی برده منقرض در سلطان ساق شده از انصاف در این سوارانی
 شد و ساق طای بدید یک روزه شروع بختنه و منادی خاتم بهر روزه دست
 مایه نشین شدند هر یک یک در ترسیده من بجم باور گشته تا یکم مجرب شده به بختنه
 بهر

سیکید بن فام که برز به نهد یک دستم حضور در یک مجلس همه حکم را آورده لاف و کثافت
 نیند - خانم از دار شمشیر رستم آه اینج همه لاف و کثافتی فرمود و دل مازم
 بخوار حضور امیر بقید را در آوری رستم اگر تا بهر روز دیگر بهر قهر من رستم
 خاد و سلطان خانم شمشیر رستم آه اینج همه لاف و کثافتی فرمود و دل مازم
 شرفیای برع باز به کوثر در روز معنی المار الشقی امروز بهار
 خانم خاد سلطان در شرف کثافت توان برباست او بختنه این لاف را کرد و نصف
 قصبه با سید است هر از این صفت خود را بر در سیداد
 خاد و سلطان در یک سینه پر کردن فرخاد فرخ معنی المار از درو زبانش که امروز
 گامه از خنده تحقیر شام بود - دشا را در فرخاد کرد خات که اسکو ام اصعب
 افتد چهار مرتبه اش در دل تا باب که عرف خادتر فراهم کرد و لا سید است تا افتد که
 هست که با در ربه بعد مرابا این قسم فریاد و اما بفکر دیگر نخواهد افتاد
 مسلم ام اینج بهار معنی المار به خسته که هنوز نشنیده افتاده از ترس خضر زار
 دستم خانم که حلاله به خسته من خط کردم پشانی شدم و الله غفر من شتم و در انقدر خاتم
 فریاد به در اسب به شاد معنی المار زده و شمشیر داده المار صلا سکنه - المار شمشیر
 باز کرده نظر شمشیر است افکام میگوید زهر مار یک دست به از این حرف بختنه و المار
 کباب آید و خند بر تهر است در شرف المار خاد و در را روزه - المار بخت
 آه رستم اینج در دقت شوق که بود در زور اگر دستم افتد شمشیر خاد
 کرد دستم معنی المار به سینه که هنوز در کرم بهر بهار شمشیر است المار

[illegible]

۱۷۹
 با خبر سه روز دیگر تقدیر از نون میباید داده خانم حکیم را با خبر سلطان
 مرا نشیند در خانم تقریر در یک متن با در نظر و در سه روز دیگر
 از روز برافزاشده است دستم خانم دلم از درد در دست بسته در دست
 و صدام هم عارض شده در روز شصت یک زن عروجه چون اقامه کرده است
 شد شتر در پیش خانم

خانم بهیچ دیگر میسریم دایم خدایت با طهر ماند
 دستم تمام خدایت را درین راه بهتر شد انجم داد
 خانم دل بر آن آب کرده آخر که حکمران کرد کار از پیش برده نرانی دست را از آن
 مرخص گشته

دستم بر یک نما از طرق که نه ششم شروع به کرده در دست هر دو یکجا تمام کرده در آن
 ان شاء الله با حکم که شتر را در املکان خواهم شد

خادو سلطان خانم کنایه است بگوید بفرط حکم با نه حرکت نماند
 دستم خادو سلطان خانم عجب مرخص میزدن بر این خاطر و دوازده روز که
 خادو سلطان خانم ما را بر محبت شماست و بیست و یک مراد در خانم میباید
 از پیش بدین که است میگوید این که گمان را بدارید و بر آن راه سه روز دیگر
 ان شاء الله میباید دستم مرخص میباید دوازده روز و شصت خدایت بفرمان

خانم تقریر

تقریر هم در پیشه میباید فراموش کرد که بعد از آن که در راه میباید شد تا
 خانم دست و پا خیزد و در دست است دستم قد آن کشیده میباید برود خانم بگوید
 تقریر صرف و داری یک خانم پدر تقریر در خانم میگوید در این راه سه روز
 یک روز دیگر میباید در دست خدایت میباید دستم

دستم این روز پیشه میباید خانم لب و خوب است اما در دست خدایت
 مانده بهر آن است از صبح که میباید

خادو سلطان دایم بخند را که بر این راه در دست تقریر در دست خدایت
 عروجه بر خواسته میباید و در آن شش که را باز کرد و شش در دست آن در آن
 بنفیه بهیچ یک که طاقه که در دست در آن دایم باز کرد و شش در دست
 بخار در روز بعد میباید این هم از قدم با آن خانم عروجه است که خانم عروجه
 گرفتن در دست میباید در روز یک عروجه در دست طراح کرده میباید
 منزلت با شرا و حق خدایت در آن شش که در آن شش که در آن شش که در آن شش که
 سکنه با دفره میباید بر آن قسم میباید در دست تقریر و مرخصی را در آن
 فرسخ میباید با دفره خانم میباید اجاره که میباید

دستم دو روز دیگر ان شاء الله امر فرمایم انجم خدام گرفت
 اما این تقریر را قسم میباید در آن که استحقاق دارد و عروجه و دایم
 جیب یک که است شتر را در دست حرکت کرده و در صحرای را

همیشه به خدمت برزنی
 دستم که خدمت سلطان را از خواهر و برادر دیگر و خدمت سوار و اسیر
 ترک کرده است لیکن که تصدیف نفرستد
 الماس صلا که اصرار دارد بر آتش را که من آن را نخواهم
 دستم اگر خدمت سلطان را نخواهم پس شتر را طر فرام آورده ام که در کمر خود
 دیگر در خانه ملک شتر نقد شتر خود را آوردم دیگر عقده کار خدمت
 الماس بی آن را از خواهر و برادر جمع است که در خدمت خودم زنی نمی آید
 خجسته دارم در خانه ارم مرا خجسته دود دارد
 دستم چشم من اردر عقب این کار گرفته تمام بکنم شرط آنکه از عقد و غیر
 معروضه زن که کار یک فرات رشتن و بدایسته
 الماس کور در ریه کرده فرغانه را که حکم را دارم بر قسم که در کمر خودم
 تر بپر کتف خواهم کرد آنکه در کمر من بر آید رایت من
 دستم بر فیز برد بار یک فادر کمر یک یک یک یک یک یک یک یک یک یک
 بی در الماس بار صیحا
 دستم اگر الماس به حق بر حق تر می باشد حق فردا را در کمر من
 الماس از زنت جفت کشت است فادر کمر من را
 من این که دارم و چند فرشته یکی خدمت قسم فردا را در کمر من
 دستم را

دستم را در کمر من
 دستم آن الماس اگر به خدمت خدمت برزنی الماس کور کور کور کور
 چند الماس است این که آن را بکنم کمر من را و دیگر یک را و دیگر یک را
 عهد و شق باشد در کمر من بدایسته است در کمر من بدایسته است
 در کمر من بدایسته است در کمر من بدایسته است در کمر من بدایسته است
 داشته رجوع ندارد در کمر من بدایسته است
 الماس این که من بدایسته است که در کمر من بدایسته است در کمر من بدایسته است
 هم برزنی دستم عقب کار خدمت برزنی در کمر من بدایسته است
 اسم را بر کمر من بدایسته است
 الماس خجسته در کمر من اما من بدایسته است در کمر من بدایسته است
 مادر و حیدر اسم بر او گذاشته اند اسم با کمر من بدایسته است چه نام دارد
 رستم از کمر من بدایسته است
 الماس رستم در کمر من بدایسته است
 آنکه کفر من بدایسته است
 دستم چشم من اسم با کمر من بدایسته است
 ده صد است حقیقت برودت الماس در کمر من بدایسته است
 رفات با صد عبادت با کمر من بدایسته است
 ادار حقوق قاتل کفر من رفات کفر من بدایسته است

دستم بیا مع الماس سحر وقت در نور شب بخیه من نهفته کشید
از کثرت عطر سدا ز خند مرهم خردن نهفته
حکیماشی ز در منزل زفته شغال روغی زلف را با یک صراحت
دایغ مخلوط کرده بخورد و دانه منقبض و قدر نیک بر شکم انداخته و دانه
دریت شغال خون از دست گرفته بعد از خبر ده رستم زفته بالماس سحر
بره را در ظرف بریده خوشتر را بکشد دارد که گویا شکر دارد و در کشت بره بکشد
ضمیمه تربیت داده در بین غذا و سحر العهر و سحر نایب داده تا یکسید سینه
مسدا قافیه را با چشم هر چه بکشد و بعد از آن در حوض در وقت انداخته
شغال که داشته و خف افاده از بعد از ظهر تا سحر و در وقت را سحر کار بکشد
در وقت از شب که نشسته به یابیب نام آمده از الماس سحر رسنه انداخته تا
چم شده و چو از من در حکم سحر در الماس اطاعت کرده فانی را روشن کرده
رشته در ب خانه حکم سحر و قیاب بکشد
تقراب من وقت یکسید را در دست
الماس سحر تقراب که رفیق راه و مع الماس سحر در دست حق تقدم
و حق از همه تا را ام آورده ام
تقراب الماس تا با تقراب قدرت بر چشم در دست سحر و بعد از آن سحر
در چوب که داشته بگوید درین باب اینجاست سحر صفا و سحر سحر رستم بگوید

الماس

الماس در دست نهفته کرده بعد از آن بگوید که سحر یا بعد از آن
حکیماشی سحر از در فضا کشف بودم نهفته است
الماس حرا بعد از خون یک که گفته کشف کرده است
حکیماشی حرا باز بزمان بگوید
الماس حرا من نام مکه سحر سحر در دنیا باشد
حکیماشی سحر که این است که در این وقت فانی را شکر بکشد تا این دفعه
حکمت شهادت بر او داده و از عطر و سحر و سحر که منی خرد و رستم خرد و سحر
این است الماس ذکر لازم نیست هر چه در دست را با این فانی سحر آورده
بر سحر حکم سحر در شیده بر روز الماس قفس در را کشود و داخل شغال
منه بار و فانی سحر رستم را حقیقی بند داشته بگوید حقد و خون گرفته است
الماس در فانی عطر خون برده را بکشد حکم سحر سحر سحر سحر که در دست
در مصر رستم فرما کرده است بر آن حکم سحر زده بگوید حرا را بخیر بکشد
میرینه نویسیه دلدک باید صد شغال برادر شغال یک فرجه من سحر خون
بگوید من که خودم غلط کردم هر حکم سحر سحر سحر سحر فرار از دست سحر سحر
من را خند می کشید برادر من بر سید از داد و فضا را با سحر سحر سحر سحر
و الماس سحر سحر که در اطاق برده و سحر فانی فانی را بکشد و سحر
که بهم سر نه اند حکم سحر سحر سحر سحر سحر بر آن برودن را با سحر
و الماس اتفاق کرده رستم را در اطاق برده در دست سحر

(پیده هفتم)

مضر بسته شدن در که رستم و امار یک بر سه از دست حکیمش را گرفته
 لباس رستم را با دو پوش نه دست و پا را در امکم باطن و زخم بسته در حق
 دیگر او در زمین بجا رنج کشیده بخور با بار افش کرده رستم هم لباس حکیمش را
 پوشیده حکیمش را کلاه صفت نه داشته امار فادر را بر داشته با حکیمش
 بماند حکیمش رسیده امار رحمت مرغان در قنوجات و در راه در امکم
 انداخته شام خورده مرغان در وقت حکیمش فرستاده بود که قصه من
 صیت که این قسم بسته در زخم کرده اند که غده مرغان در زخم را
 آتش میزدند امار خنده نماند گفت تعجب آورده اند که بگوید حجت کر شد
 بعضی قدر در جمع گفت تا خدمت نام حکیمش را بسته است این طوطی
 با شرم با عفر شده حوز را بشناس خوب مادر خجسته عشق زنی حکیمش قرار داده
 کرده است که حله حوز را حکیمش دانسته از عشق بی کون مجنون سکندر
 خنده نماند و در هم میزدند حکیمش که خوردم غلط کردم چرا رستم بگو خورا
 بشناسم که وقت ق رستم دست فروختی و باز خنده نماند نزد رستم
 او را بخود در مشربانند هر وقت آب بخورم بسته بود علی نام رستم
 دست در رستم قدر آب بمن بده تا در طاعت رستم داشت که باز
 گشت گفت دم از انظر رستم مار و اندرون حکیمش بسته اول نادر شاه
 حوز سلطان افتاد که بخواهد یک کلاف خراشه است او را پندار بسته

خا و در سلطان دانا جان برکت شاه از در عادت شده حال تمام مردم
 فخر و فخر نام بر این دشوار شده بودند کون مرغان است این نام بر داشته
 دل او را بدست صادر
 دستم بر نیز بروم و آفتاب صبح و شتر باشد حوز سلطان دست رستم را گرفته باقی
 خاتم میزد در صدا بسته خاتم خاتم بگفت دانا جان شتر کن
 خاتم من زنجیر بکبر تو میزدم که آشتی نامی بخت خواب آلود است تریفت برده بخت
 بلا فوه خاتم را بر حکیمش مضر عودت خاتم را گرفته بر سجده در برای واسطه
 از مهر خواب آلود شده خاتم را در میان حوز شک خورانه چهره لباس
 دوکان او برداشته و شندل من بهر میزد خاتم میگوید آه جان شمع وقت
 باینه مدت نذر کرده و باینه شوق میزدید تا را بکند اهر چه امروز حوز دما
 بعد بسته همه روکار را حوز خاتم به به به به چه عقل کردم نزدیک است
 بهر شتر شدم دستم اشتم چه دارم و چه وقت با خورده شد
 خاتم فرستد بعد بر این کباب حوز دانه جان حوز نام اگر میزد نام دارد
 کشیده به دارند
 رستم به بیای این خاوشتر رستم دست فرو برد تا رستم را تم کرده است حوز
 حکایت مردم در رستم خواب خاتم گفت بر خیز یک بطور از یک بطور
 گفت یک بار در حوز یک بار میزدند خاتم میزد و حوز را اجازت داده بود

صاحب سلطان را هم احضار کرده چند کلمه گفت که مرفوعه باشد هم خسته بود عذر
خواسته نزد خانم در خواب افتاد آن جوان قریب بروم خسته بود و بانی
کم التفات بعد از عذر که بر انصاف از غصه ان ستم هم خوب معلوم
مرا زنده کرد که باخته نه شده اید

دستم از کثرت غم از روزی غمناکم البته این سبب که ما از غمناک
تغیر را فریب سینه حضور صاف حکیمتر دافع رفته تغیر غمناک و ابروی
حصول هرگز نه مقاصد از اما حکم کنش هرگز اگر سحر آدم با وجود غمناک
بکشد این مردم اعنی چه ز غمناک بیفته و اطباء بی علم تروری
دوبت نور با کنا هر کس هم اگر اراکمنه میگویم احسن
بود عیب کار این شده که در این نوع غمناک و تقوی که نوزده و بیست و چهار
دور بی مردم زود است رسالت هم تا روز است با رفت عیان هر چه
آینه نیمه در دست از کثرت غم و غمناک ترند

خانم خیف که آن شهر را ستم با قوت است و اهل او را هم همراه میروم دافع
است کثرت رود و ما شمر عطر رو

رستم - پاک و دانه شده بزرگان را بر سر دانه میگویم که در این غمناک
برده عذر هم رفته سفاکتر حال او را کرده این چه روم که شغل آینه ستم
پایه تا زنده نماند برشته شد به سبب صفر رنج گشته و اهل همراه بودن او

مهر

مهر است خانم این غمناک و عذر و سکود این مرد در دست که البته رفته غمناک
مکن از به حال او غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک
سبب بشود این غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک

دستم لب و غمناک اگر غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک
که نیمه با ریش غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک
و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک
راه گریه را در کجور خود و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک

دستم خانم خانم (خانم با دانه غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک
غراب سیدیم که در دانه غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک

دستم غراب سیدیم که در دانه غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک
سبب غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک

دستم در اناک و دانه غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک
و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک

دستم در اناک و دانه غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک
و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک

دستم در اناک و دانه غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک
و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک

دستم در اناک و دانه غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک
و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک و غمناک

علا بکرمه من پس از آن وقت که او در این قمر زمان که زندگانی او بپایان
 خدایه شد خاک عالم بسرم اگر از زنده مانده و یا شوق که گاه به گاه تمام است
 دستم این شیره کار تمام حوزت غنی آنست و سر هم کردم بر وفق دستور پهلوان
 بسم علا هم بر هم بگویم آن قسم رشتار خدایم کرد
 خانم که در روز اول که تکراره در محله نشیند و در روز از آن حرام زاده
 کرده و در آن روز در آن روز با دهنه باز نه با زنده و از خسته شد و اطفالی که در
 محضر شایسته و در آن ادب جمع کرده و هر یک خود دانه برال ساه داده که باند
 و در آن روز نه و در آن روز با دهنه باز نه با زنده و از خسته شد و اطفالی که در
 رحمت نموده دستم هر خنده المیزان در وفق با دهنه باز نه با زنده
 اقبال است و این است تا که با افتاح افکند این شیره فاش شد
 خانم - خاک عالم بسرم سر هم بگویم
 دستم بگویم سطریم را آمد باید از آن طبع خود سلطان خانم زلفه معطر در آن
 خانم - این کار سهر است، بظهور آن که دارد شیم جواب اتمام او را می فرام
 دار، با خود سلطان در اطمینان و شوق با او در دادم و فرام کرد زهر حرف
 که نظر بکنم خطرناک است، اما باز نماند در محله نشیند و در آن روز
 فریاد تا این روز زنده است روز که در آن روز و در آن روز و در آن روز
 بجهت آنکه اگر او بکشد خود بکشد هم دست و پیر بکشد بکشد بکشد بکشد

از دهر

از دهر که حساب شده و در آن روز که شمشیر چشم ادم را که در عقیقش را از این
 علا و دیگر که در آن روز که شمشیر چشم ادم را که در عقیقش را از این
 و نه با خود سلطان در اطمینان و شوق با او در دادم و فرام کرد زهر حرف
 و در آن روز نه و در آن روز با دهنه باز نه با زنده و از خسته شد و اطفالی که در
 که عاقبت او در آن است با الهه شاد و در آن روز که شمشیر چشم ادم را که در عقیقش را از این
 دستم شاد و در آن روز که شمشیر چشم ادم را که در عقیقش را از این
 چنه سلطان که در آن روز که شمشیر چشم ادم را که در عقیقش را از این
 خانم این کار سهر است، بظهور آن که دارد شیم جواب اتمام او را می فرام
 غریب به هم شمشیر از خود سلطان طلب این کار شیم دستم که در آن روز
 براد دیگر ز کلفت خانم محراب او را که بگویم و در آن روز که شمشیر چشم ادم را که در عقیقش را از این
 سیر او شیشه تمام جبر در دست با او افتاد

خانم بگویم سطریم را آمد باید از آن طبع خود سلطان خانم زلفه معطر در آن

دستم بگویم سطریم را آمد باید از آن طبع خود سلطان خانم زلفه معطر در آن
 خانم - این کار سهر است، بظهور آن که دارد شیم جواب اتمام او را می فرام
 دار، با خود سلطان در اطمینان و شوق با او در دادم و فرام کرد زهر حرف
 که نظر بکنم خطرناک است، اما باز نماند در محله نشیند و در آن روز
 فریاد تا این روز زنده است روز که در آن روز و در آن روز و در آن روز
 بجهت آنکه اگر او بکشد خود بکشد هم دست و پیر بکشد بکشد بکشد بکشد

تقدیر خدای است اگر شریح بر تبه میراد و شرف زنیست بهر این است که اگر
 خدای بخواهد زان بخت و کسب است زده اگر عکس این عمل اتفاق می افتد نه فرستیم و اگر
 بعضی از اینها نماند و بهیچ وجه یا ناصر الحلقه بهیچ وجه و در خارج رضی دارند و بهیچ
 زان فرشته حاضری بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 بقدرین بخواهد بهیچ وجه نماند که بخوابد احضار دارد بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 سکنه باغ نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 ادراک که بر این تقصیر سکون محض تحریک بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 رستم - کوفه در سلطان چه سکون

خانم اما حکایت غیر است که مادر از غرور نشود پس خلافت تمام شد
 تعویذ تمام در این صندوق نه نرفت تبار نهان نرید خانم رفت تمام بقدر داده
 سکون حکیم هر چه تمام نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 بگذار تا حورثان برین شرف است در این در این بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 آمده و در این است

حضور سلطان - محمد اله دشت باشد که نشسته فتنه وقت صدر محبت و باج سرچ
 می شنیدم خانم حورثان است برین را بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 حورده بود که بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 حور سلطان - آخ بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 در این است جمع قرار داده من بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند

خانم بر غیر بودیم که در محبت کنیم تا اگر در کس از تمام برین بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند

دلم بر این بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 حور سلطان - خانم جان که بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 است حضور را بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 مردم رفته بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 سر دانه بود و از دست بعضی اهل برین بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 شش کرده و از احضار فرزند فرمود حور سلطان چه بهتر از این فرزند بود
 خانم - اثر شریک سکون کرد که با زرد زدن است شریک آمده است هر چه تمام کرد
 یکبار دیگر تقصیر کرد که حور از حکیم بر در رضی خانم صدر العبد و مردم اراد

تا آخر مشایخه فرستیده است نام از فرزند کنیز بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 حور سلطان - یکیش گفته قصه را چنین فرستاد خانم جان تا میبایست که بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 من هر چه در عقوبت من بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 بر خانم من بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 چنه رفته است که در این بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 حور سلطان - بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 که حور سلطان - بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 سیخام میان این که در این بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 را فرستید شوار شیطه را کشته و در این بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند

بر خانم من بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 چنه رفته است که در این بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 حور سلطان - بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 که حور سلطان - بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 سیخام میان این که در این بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند
 را فرستید شوار شیطه را کشته و در این بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند و بهیچ وجه نماند

شده چنانچه مندر این سلسله را ندیده بعم غرض کردیم پس گفتم که اوست نکست قبل کرده
 قدر صبر کن بعد از آنکه باب ده که می خوانی در مقدمه را نگاه کن که در مقدمه است
 و در حکایت کردیم تمام لذت دنیا در این است و در نهایت غرض قدر شنیدن بود که بگفته
 و آن وقت فی سر رسیده غنیمتین مسافر کرده فرار از سر سوزندم این بدین صورت است
 گفت شریک در صورتیکه و آن حوز را عرض می کنی و در قبه که قبل نماز آنکه دایم مستحق
 بود خواب بود مالد را فرستی بانه مرا رسد و بعد از آنکه رسد من شنید و بعد
 است در سیرت که را فرستیم در آنرا را شریک خط کردم اگر کثرت غرض و خط نشدیم سراز
 آنکه علم کردیم مرا سلیقه هر دو قطع کرده زلف پیرانه ترتیب داد و خدمت نشدیم
 بر این ترتیب داده و از هم بروی منعم کرد و در خانه را و هم به ترتیب داده بود
 صبح و در آنرا هم برده شست و شوره داده و بخت و اوقات یک جزایه من
 انجام داده بروی آورده به یک بعضی از اقامت بدین از این دفع اطلاع و بعد کرده
 را از آنکه کردند که برو خانه صدر العبد است بشین و خوانه شرح حدیث با آن
 بود و در آن مدت را از این بدین مطالبه کنی بانی حاجت برادر داشته نزدیک
 مسدود خانه صدر العبد و بر زنده چندین دفتر و یکم این بود فرجه و دفتر خود را
 شش ششم که هیچ از جود بدست و این ب صدر آورده و تزل اندک فرجه را
 بود که بانی آمدن و بیرون آه و آه شده از قضا و راجع و تزل و از بدین دفتر
 ندره و بیرون تزل داشت در رسم خانه آه صدر العبد این بود که بگفته باشد
 تو غرض را اطلاع کرده هر یک از دفتر که میسر می شود من ادب و در آنکه
 بیرون تزل و در آنرا و طبع که از راه آه بعد و افرین است شده و در اوقات

بخط در سیرت شاد دل غرضت بر آن صیانت نام فرستاده و در توان دهم
 انبیب و اولیای قسم دادم که در نام من فرستاد گفتم بر خط اینک سر از آن
 بر بر طبق شرح در جلد بخط و او در این خان آتش شربت ارا را تر دیم که اگر
 را فرستیم بانه پیران کس بصف و وقت باید لطافت را بر داشته بود و در آن
 را خشی شدم و از عقب او را بکار گذاشتم شب سیم صدر به حال برادر خود فرستاد
 آمده مرا این و در دست عطف بر دست مرگشده و من فرار کرد و فرجه بود
 گفت خان کو هر دو را تر شد و آنکه شده به دفتر خود و من فرستاده شریک
 از صبور شده متعلق آه آورده در خط اطلاع که از ده را که برده خوانده بود
 می دانم چه نقص است بیکر تبه دیم اقامت صدر بر راجع را که نشد و نذر کرده
 خان بانی تا که مشرف غلام من بر زار کاشی که در غمره کنی گفت بخت
 آورده آمد آن وقت عفت شدم که هر فرات بر سر آه و بخت
 دهم دادم که بر فرجه من مرگشده و اگر را بگفته بخت آن را در جلد دهم
 با حکم تجرید سوال کرد و فرات است در این است که بگفته شد گفت هر مذهب
 و فرشته که شایسته هر مرده بود است و دیگر دفتر خود و من فرستاده که فرار از
 بخت شیطه و شداد را که نشد و سر و در زار من که از ده خواهم و یکی است گفت
 فرجه بدست من امیرش را در فرجه خان می دانم در آن کتاب و بخت
 سر نه کرد و بگفتم لا محاله اطلاع کرده داد و از راه را که بدین
 آه سر نه کرد و بگفتم بگفتم آه و بخت و بخت است بگفتم بگفتم بگفتم

[illegible][illegible]

نزدیک شده در این وقت ایستاد و گفت من در اینجا ایستادم و می بینم که در این راه
درست می رود

موسم رو بہ

از این جهت که این قوه را که در بدن بود

[illegible]

فوق المراسم

عجب خاندان عجب دین عزیز کفر بهودنم خزانة مردی است که با غریب را
مردمان را بهر آرزوی دل که از او آید

ازین دو قسم کار در دو اشیره یک سو یک سو میفرستند و بعد تمام این اشیره را ازین

تفصیل نہایت اید مرتبہ ہوا ہے اور جو کہ از قلم صاحب مراد دینار خاں

آل رستم حضرت نغفور الدین حضرت ابی غفر رضی اللہ عنہما

الح اوان قد مر فيه بعضه فوالله صدق الله في قوله انهم قوم شكوا الى الله

در آفرینش از روح اکران از محمد اکبر رحمه الله

وَقَدْ لَوْ تَعْلَمُ مَا فِيهِ مِنَ الْإِيمَانِ

مرکز امور

1500

کتابخانه
مجلس شورای ملی

$$\begin{array}{r} \text{U} \wedge \text{g} + \text{S} \vee \text{r} + \text{p} \sigma + \text{S} \vee \text{r} + \\ \hline \text{U} \wedge \text{g} \\ \hline \text{p} \sigma \\ \text{S} \vee \text{r} \\ \text{g} \vee \text{p} \\ \hline \text{p} \sigma \text{p} \vee \\ \text{p} \sigma \wedge \sigma \\ \hline \hline \end{array}$$

$$\begin{array}{r}
 V \Delta 955 + 1 \mu \mu \delta \Delta 9 + \epsilon \delta 9 \Delta 1 + \\
 \hline
 V \Delta 955 \\
 \delta \delta 95 \Delta 1 \\
 \hline
 \mu \mu \delta \Delta 9 + 1 \mu \mu \delta \Delta 9 + \epsilon \delta 9 \Delta 1 + \\
 \hline
 \mu \mu \delta \Delta 9 + 1 \mu \mu \delta \Delta 9 + \epsilon \delta 9 \Delta 1 + \\
 \hline
 1 \mu \mu \delta \Delta 9
 \end{array}$$

1